ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ —БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 194-195. ВІВТОРОК-СЕРЕДА, 12-13-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS TUESDAY-WEDNESDAY, OCTOBER, 12-13, 1976 Ч. 194-195. VOL. LXXXIII

ПРЕЗИТЕНТ ФОРД І ДЖІММІ КАРТЕР ПРИВІТАЛИ XII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ; ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР ОСОБИСТО ВІТАВ КОНҐРЕС, ВИПРАВДУВАВ ПОМИЛКОВУ ЗАЯВУ ПРЕЗИДЕНТА ЩОДО СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ. ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА УККА, ФУНКЦІЮ ЕКЗЕКУТИВНОГО ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА ВИКОНУВАТИМУТЬ РОТАЦІЙНО ПРЕДСТАВНИКИ СОЮЗІВ

Ню Йорк, Н.Й. — У висліді трьохденного Конґресу Українців в Америці, який відбувся тут в днях 8, 9 і 10 жовтня ц.р. в готелі Амерікана в році відзначування 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в ЗСА, проф. д-ра Лева Добрянського переобрано на президента Українського Конґресового Комітету Америки, Йосипа Лисогора на екзекутивного віцепрезидента і рівночасно на голову новоствореної Крайової Ради, цей пост буде ротаційно мінятися кожного року, а також 7 віцепрезидентів, два секретарі, екзекутивного адміністраційного директора, яким надалі залишився мґр Іван Базарко, 15 членів Екзекутиви, Крайову Раду, Контрольну комісію і Товариський Суд. Програма Конґресу, у якому взяло участь 487 зареєстрованих делеґатів, понад 100 гостей, 10 представників преси та інших інформаційних засобів, зокрема радіо, і який особисто вітав віцепрезидент ЗСА Нелсон Рокефеллер, довголітній приятель визвольної боротьби українського народу, президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Лівицький, спеціяльний асистент Президента в етнічних справах д-р Мирон Куропась, та інші високі достойники американського і українського політичного світу, між ними стейтовий сенатор Джеймс Баклі, конґресмен Едвард Коч, конґресмен Вулфф, конґресмен Джон Мирфі, заступник президента СКВУ Микола Плавюк, президент Українців Канади адв. Сергій Радчук, та багато інших — була скерована в напрямі допомоги визвольній боротьбі українського народу і посиленню поширювання правди про українські визвольні змагання серед вільних народів світу.

Проф. д-р Лев Добрянський

Віцепрезидент Нелсон Рокефеллер вітає XII Конґрес Українців в Америці.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ КОНҐРЕСУ

В п'ятницю, 8-го жовтня, помимо буднього дня, у відкритті Конґресу взяло участь рекордове число делеґатів, які заповнили усі коридори третього поверху готелю, на яких у „поті чола" працювала реєстраційна комісія під керівництвом працівника канцелярії УККА д-ра Р. Клюфаса і до якої входили ще: С. Чума, Г. Ріняк, А. Бродін, Р. Полчій, М. Жук, Д. Семеґен, О. Ґентіш, проф. П. Андрієнко-Данчук, Є. Луцький, М. Юзенів, М. Хоманчук, дир. Р. Крупка і М. Турко. Біля 11-ї години члени Екзекутиви зайняли місця за президіяльним столом і президент УККА проф. д-р Л. Добрянський формально відкрив Конґрес коротким вступним словом, висловивши надію, що наради Конґресу проходитимуть ділово. Дальшим веденням прграми керував екзекутивний віцепрезидент Йосип Лисогір. Після внесення прапорів роєм старшого юнацтва СУМА на чолі з головою Осередку Корнелем Василиком і прапору І-го Відділу Золотого Хреста, що його держала пані Марія Танасійчук, відіграння д-ром Ігорем Соневицьким обидвох гимнів, парох церкви св. Юра в Ню Йорку о. д-р В. Ґавліч, ЧСВВ, відмовив зворушливу молитву, після якої приступлено до вибору ділової Президії. Було запропонованих два списки. У висліді голосування, до ділової Президії XII-го Конґресу Українців в Америці увійшли: проф. д-р Петро Стерчо — голова, д-р Б. Футей, мґр Іванна Рожанковська, адв. Аскольд Лозинський, інж. Дмитро Григорчук — заступники голови, інж. Євген Івашків, Дана Процик — секретарі, мґр Орест Щудлюк і інж. Зенон Онуфрик — члени.

Перебираючи ведення конґресовими нарадами, проф. д-р П. Стерчо подякував о. д-рові В. Ґавлічеві, кажучи: „нехай слова молитви, сказані Отцем Парохом, допоможуть нам у розв'язці багатьох питань на цьому Конґресі і будуть для нас дороговказом у майбутній праці для добра української громади в ЗСА і українського народу на Батьківщині". Предсідник попросив до почесного президії Миколу Плавюка, о. шамбеляна М. Харину, о. В. Базилевського, о. д-ра В. Ґавліча, ЧСВВ, і Лідію Бурачинську, представницю СФУЖО. Він привітав і запросив до почесної Президії представника опозиції до УККА д-ра Романа Барановського, що внесло відпруження на залі і було стимулом погідного настрою

Голова опозиційної Асоціяції, д-р Роман Барановський, за столом у Почесній Президії XII Конґресу.

серед делеґатів. Опісля делеґати, на зарядження голови Президії, вшанували вставанням з місць і хвилиною мовчанки усіх померлих членів УККА, після чого мґр І. Базарко прочитав і пояснив правильник Конґресу, який, після незначних поправок, був прийнятий. У цій хвилині на залю увійшов конґресмен Вулфф, демократ з Лонґ Айленд, який, після представлення його Йосипом Лисогором, виголосив коротке слово, згадуючи про культурний ґеноцид в Україні, яким ЗСА повинні поцікавитись, та інші справи, підкреслюючи право України на самостійність.

Пополуднева сесія

На пополудневій сесії, після привітання заступника президента СКВУ М. Плавюка, який передав Конґресові також особисте привітання від президента СКВУ о. д-ра Василя Кушніра, мґр І. Базарко прочитав список Номінаційної комісії, яка була обрана на передконґресовому засіданні Ради Директорів. Він подав також до відома склад Статутової комісії, яка працювала під головуванням адв. І. Флиса і до якої входили ще: д-р І. Падох, П. Дорожинський, д-р В. Нестерчук, Ол. Шевченко, д-р Д. Дезерович, мґр Я. Рак, і дорадники: д-р В.

(Продовження на ст. 3-ій)

КЕРІВНІ ОРГАНИ УККА

Номінаційна Комісія Конґресу у складі: Володимир Сохан — голова, д-р Ярослав Бернадин — заступник голови, Христя Кульчицька і Володимир Мазур — секретарі, та члени д-р Михайло Данилюк, д-р Степан Ворох, д-р Богдан Гнатюк (його заступник д-р Володимир Михайлів), Христя Навроцька, Андрій Соколик, д-р Матвій Стахів, д-р Василь Омельченко, Стефанія Букшована, Лев Пришляк, дир. Іван Поритко, інж. Михайло Нич, д-р Володимир Савчак, інж. Михайло Чайківський (його заступник Квітка Семанишин) і інж. Ярослав Савка мала трудне завдання впродовж двох годин, з огляду на пізнє затвердження статутових змін, скласти листу кандидатів у значно зменшеному чисельно складі Екзекутиви. Ряд організацій — членів УККА не подав своїх кандидатів на пости в керівних органах УККА, тому і в листі номінованих та обраних подані були тільки назви тих організацій, а склад Крайової Ради вирішено після одержання прізвищ представників організацій проголосити пізніше. З огляду на те, Конґрес виніс рішення продовжити урядування цієї Номінаційної Комісії на два дальші тижні. Номінаційна Комісія висловила від себе побажання — рекомендацію, щоб на майбутнє був виготовлений точний правильник для Номінаційної Комісії та щоб можна було її працю починати значно скоріше для вирішування таких важливих справ.

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УККА

ПРЕЗИДІЯ

Президент — проф. д-р Лев Добрянський.

Екзекутивний заступник президента — Йосип Лисогір (УНС).

(З домовленням про ротацію по одному рокові з заступниками президента від УРСоюзу, „Провидіння" та УНПомочі).

Заступник президента — (УРС)

Заступник президента — с. шамб. Мирослав Харина („Провидіння")

Заступник президента — Володимир Мазур (УНПоміч)

Заступник президента — Христина Навроцька (СУА)

Заступник президента — д-р Михайло Снігурович (Відділи УККА)

Заступник президента — проф. д-р Богдан Гнатюк (ОДВУ)

Заступник президента — . . . (Професійні Організації)

Заступник президента — . . . (Координатор Молодечих Організацій)

Заступник президента — д-р Володимир Ґалан (ЗУАДК)

Секретарі — ред. Ігнат Білинський (ООЧСУ)

-- — (УРС)

Скарбник ---------------------------------- — (УНС)

Адміністративний директор — мґр Іван Базарко

ЧЛЕНИ КРАЙОВОЇ ЕКЗЕКУТИВИ

о. Володимир Базилевський — УГОА
Д-р Олександер Білик — „Провидіння"
Стефанія Букшована — Т-во Прихильників УНР
Проф. д-р Едвард Жарський — Шкільна Рада
Д-р Марія Квітковська — „Золотий Хрест"
Мґр Євген Лозинський — „Самопоміч"
Проф. д-р Василь Омельченко — УВАН
Д-р Петро Стерчо — НТШ\А
Лев Футала — УНПоміч
Мґр Уляна Целевич — ОЖ ОЧСУ
Мґр Андрій Чорнодольський — Відділ УККА
Михайло Шашкевич — ООЛ
------------------------ — (Студентські Організації)
------------ — (Конф. Комбатантських Організацій)
-- — (УААУП)

(Закінчення на стор. 5-ій)

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПРИВІТАВ XII КОНҐРЕС

Ню Йорк. — Крім особистих виступів віцепрезидента Нелсона Рокефеллера та спеціяльного асистента для етнічних справ д-ра Мирона Куропася, президент Форд привітав XII Конґрес Українців Америки окремою телеграмою, в якій сказано:

Я засилаю мій найтепліший привіт делеґатам 12-их нарад Українського Конґресового Комітету Америки, які відбуваються що чотири роки, і схвалюю заходи для закріплення в цій країні великої культури і традицій ваших предків.

Ваша невтомна відданість найвищим принципам демократичного життя уможливили вам причинитися до могутности і вітальности цієї нації, приносячи в цей сам час славу вашій родовій спадщині. Бажаю вам пам'ятної і успішної сесії.

Джералд Форд

ПРИВІТАННЯ ВІД ДЖІММІ КАРТЕРА

Я дуже жалкую, що не маю змоги взяти участь в цьому XII засіданні Українського Конґресового Комітету Америки, яке відбувається що чотири роки. Однак, хочу висловити мою підтримку для вартостей та ідеалів вашої організації та заявити вам — в якнайсильніших словах, — що поділяю історичні прагнення американців українського походження в справі свободи та незалежности для всіх народів світу.

Протягом довгих місяців цієї виборчої кампанії я зустрічався з багатьма американськими українцями. Я прислухався до них і дійшов до переконання, що американські українці — це горді, незалежні, свободолюбні люди, які хочуть мати можливість працювати, поліпшувати частини міст, в яких проживають, бути активними в конституційній демократії, хочуть практикувати свою релігію та змагатися проти тоталітаризму за кордоном. Мені ясно, і надіюсь, що вам теж, що наші надії та прагнення тіж самі.

Заявляю вам цього вечо-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЗАЯВА ПРЕЗИДЕНТА ФОРДА ЩОДО СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ СТАЄ ГОЛОВНИМ АРГУМЕНТОМ У ВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ

Заява президента Джералда Форда, виголошена ним під час публічної дебати з демократичним суперником Джіммі Картером в середу, 6-го жовтня, що „немає совєтського опанування Східньої Европи і ніколи не буде під час Адміністрацій Форда", як рівнож його твердження, що юґослави, румуни та поляки не вважають себе за опанованих Совєтським Союзом, бо „кожна з цих країн є незалежна, автономна, вона має свою власну територіяльну інтеґральність і З'єднані Стейти не признають, що ці країни є під домінацією Совєтського Союзу" — далі викликує дуже неґативну реакцію, хоча сам президент Форд і деякі його дорадники протягом останніх кількох днів старалися або доказати, що заяву Президента „зле інтерпретують", а інші твердять, що заява це „ляпсуслінґве". Однак, демократичний президентський кандидат Дж. Картер і більшість речників американських громадян, які походять із Східньої Европи, не приймають пояснень Президента та його дорадників і таврують Джералда Форда за „брак співчуття до поневолених народів", закидають йому, що не цікавиться людськими та національними правами, а Картер навіть натякнув, що лідери комуністичних держав „вплинули" на погляди президента Форда.

У четвер, 7-го жовтня, президент Форд, промовляючи в Університеті Південної Каліфорнії, сказав: „Вчора під час дебати я говорив про стійку підтримку Америки для прагнень народів Східньої Европи до незалежности. З'єднані Стейти ніколи не признали і не признають їхньої домінації Совєтським Союзом. Я подивляю відвагу польського народу та завжди піддержував надії американців польського походження щодо свободи для країни їхніх батьків. Нашою політикою є користуватися всіми мирними заходами, щоб допомогти країнам Східньої Европи стати менш залежними від Совєтського Союзу та встановити всетісніші зв'язки із Заходом і, очевидно, із З'єднаними Стейтами Америки. Я добре знаю про теперішню недолю східньоевропейських народів і, як я заявив в цьогорічній Деклярації про Поневолені Народи, цитую: „З'єднані Стейти підтримують стремління всіх народів до волі і самостійности та національного самовизначення. Я не визнаю чужого панування над жадним народом, крапка".

Цю заяву, між іншим, відчитав предсідник Республіканського Комітету стейту Ню Йорку, Ричард Розенбавм, на пресовій конференції для представників преси поневолених народів, яка відбулася в Ню Йорку в четвер, 7-го жовтня. На цій конференції, зорганізованій Стейтовим Виборчим Комітетом президента Форда та Спадщинною Радою Республіканської партії Ню Йорку, були приявні представники 16-ох поневолених народів. З українців були: п-і Марія Душник, заступниця головного предсідника УНСоюзу, п-і Уляна Любович, головний редактор журналу СУА „Наше Життя", а від „Свободи" і „Українського Тижневика" — редактори Василь Тершаковець та Ігор Длябога. Представники преси в більшості не погоджувалися з інтерпретацією заяви Президента під час дебати з Дж. Картером, поданою самим президентом Фордом, як також заперечували твердження Ричарда Розенбавма, що в дебаті Президент дійсно сказав, що „ЗСА ніколи не погодяться на домінацію Совєтського Союзу над Східньою Европою". Хоча Розенбавм старався звернути увагу приявних на інші питання, наприклад, твердив, що запропоновані Картером зменшення в оборонім бюджеті можуть не тільки послабити ЗСА, а також вийти на некористь поневолених народів, то представники етнічної преси весь час поверталися до питання: чи Президент дійсно думає, що СССР не панує над Східньою Европою, чи це був „ляпсус

(Закінчення на стор. 8-ій)

Президент Форд з'ясовує становище щодо Східньої Европи

Вашінґтон. — У вівторок, 12-го жовтня, президент Джералд Форд, перед своїм відлетом до Ню Йорку, де мав виступити перед провідниками жидівського зорганізованого життя та промовляти на зібранні редакторів нюйоркських газет — плянував відбути у Білому Домі 45-хвилинну зустріч з лідерами етнічних груп, які походять з країн Східньої Европи, а після зустрічі мав зложити заяву щодо його становища до тієї частини світу. Пресовий секретар Білого Дому, Рон Нессен, який подав цю вістку, відмовився коментувати запит: чи Президент відкличе свою заяву з минулої середи, коли в дебаті з демократичним кандидатом Джіммі Картером, сказав, що „немає совєтського панування над Східньою Европою". Нессен, однак, сказав, що зустріч з представниками американських громадян східньоевропейського походження і заява мають на меті „виразно з'ясувати його довголітнє становище відносно Східньої Европи". Преса інформувала, що між запрошеними на цю конференцію в Білому Домі були лідери польських, вірменських, мадярських, лотиських, литовських, чеських, словацьких, , естонських, сербських і українських організацій.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вимога справедливости

На початку минулого тижня стало відомо, що комісії в обох Палатах Конгресу ЗСА звернулися до Державного департаменту, щоб передав їм точні звіти про стан людських прав у 19-ох державах в різних частинах світу, бо від цього законодавці узалежнюють продовження чи припинення закордонної допомоги для тих країн. У Сенаті таку вимогу передала Державному департаментові Підкомісія закордонної допомоги, яку очолює демократичний сенатор Гюберт Гомфрі, вимагаючи „довірочних оцінок" щодо стану людських прав від американських амбасад і консулятів в Аргентині, Бразилії, Чіле, Уругваї, Парагваї, Південній Кореї, Індонезії, Філіппінах, Ірані, Індії, Пакістані, Бангладеші та Еспанії. Подібна Підкомісія Палати Репрезентантів зажадала звітів про стан людських прав у тих самих державах і ще в кількох інших.

Очевидно, що Америка має не тільки моральне право, але навіть обов'язок припинити економічну, військову чи іншу допомогу державам, які порушують людські права своїх громадян. Ця сама засада повинна бути поширена і на торговельні зв'язки Америки з іншими країнами.

Америка формально торгує, але фактично дає Совєтському Союзові та іншим комуністичним державам велику допомогу тим, що продає їм сільськогосподарські та індустріяльні продукти, передає їм технологічне знання, тощо. ЗСА, продаючи для СССР велику кількість зерна, не тільки рятує від голоду населення тієї рабовласницької імперії, але в дійсності допомагає цій імперії вдержатися і зростати в силі.

ЗСА допомагають Совєтському Союзові також на відтинку космічних дослідів. Як відомо, СССР опинився далеко позаду Америки в цій ділянці і тому Москва, самозрозуміло, „радо погоджується" на спільні полети американських астронавтів і совєтських космонавтів та на інші спільні досліди, знаючи, що Америці цей обмін не принесе жадної користи, а Совєтський Союз задармо одержить багато американського технологічного знання, яке коштувало ЗСА великі суми грошей.

Значить, що Америка таки дає велику закордонну допомогу для Совєтського Союзу, без уваги на те, як її називається, і якщо дві конґресові комісії вимагають інформацій про стан людських прав в таких країнах, як Чіле, Південна Корея, чи Індія, то також повинні переглянути стан цих прав у СССР. Це проста вимога справедливости, яка могла б мати далекойдучі наслідки для встановлення справедливости в світі, що є одною з головних передумов тривалого миру.

На зразок Сталіна

У зв'язку з поставленням пам'ятників генеральному секретареві ЦК КПСС Леонідові Брежнєву в Дніпродзержинську, голові Президії Верховної Ради СССР Ніколаєві Подгорному у Карлівці, підвищення до ранги генералів і маршалів не тільки Брежнєва, але також інших невійськових осіб, між ними міністра внутрішніх справ Міхаїла Щелокова, міністра оборони Дімітрія Устінова і останньо шефа КГБ Ю. В. Андропова, про що повідомляє окремим „указом" Верховна Рада СССР в офіційному органі Ради з 15 вересня ц.р., західня преса присвятила відносно багато місця підсовєтським проблемам і розглядові „соціялістичної системи", яка в останніх роках, а зокрема від часу приходу до влади Леоніда Брежнєва і його соратників, дуже наблизилася до сталінізму у дещо злібералізованій формі. Коментатори звертають увагу на те, що „будівництво соціялізму" сьогодні йде докладно тими самими шляхами, що їх визначив Сталін, бракувало тільки зовнішнього завершення, тобто сталінської пишноти і авторитету „вождя". Тому на скору руку піднесено Брежнєва до гідности маршала Совєтського Союзу, поставлено йому пам'ятник в місті народження і „обрано" його на голову Ради оборони СССР. Послідовно треба було зробити те саме з його найближчими співпрацівниками і ключовими верховодами, керівниками війська, КГБ і внутрішньою міліцією. Вся ця трагікомедія „дутих авторитетів" продовжується, і населення СССР стоїть перед новим „культом особи" та новою проблемою, як до цього поставитись: сміятися з цієї комедії і гри в маршали, чи, стиснувши зуби, чекати на нову нагоду валення тих авторів і їх пам'ятників, як це було після XX-го партійного з'їзду, коли Хрущов „розоблачив" Сталіна.

Очевидно, усі ці заходи совєтських режимників даремні, якщо говорити про населення поневолених Москвою країн, але можливо, що совєтські верховоди розраховують на піднесення авторитету більше серед російських мас, які, бодай їх частина, чинно піддержують колоніяльну політику партії і її русифікаційний курс у загарбаних країнах. Можна однак сумніватися, чи совєтським верховодам пощастить закрити порожнечу маршальською пишнотою та помпезністю. Існує багато познак, що ті часи вже безповоротно проминули, народилося нове покоління борців, яке змагає не тільки до знищення системи, але також самої імперії, яка є первопочатком усього зла.

Президент Форд заперечує зловживання виборчими фондами

Вашінгтон. — Під час склизканої на скору руку пресової конференції, президент Джералд Форд в четвер, 30-го вересня, катеґорично заперечив поголоски, що він, коли ще був членом Палати Репрезентантів, нібито „присвоював" фонди, призначені жертводавцями на його передвиборчі кампанії та кампанії інших республіканських кандидатів в стейті Мічіґен. Президент заявив, що слідство, яке в цій справі тепер веде спеціяльний прокуратор Чарлс Рафф, докаже його невинність. Президент також заявив, що не вважає, що поступав „нелеґально чи неетично", коли, бувши ще конґресменом, був гостем „лоббіїстів" деяких великих корпорацій під час гри в ґольф, бо ті „лоббіїсти" були його давніми знайомими і він трактував ці гри як зустрічі приятелів.

Того самого дня демократичний президентський кандидат Джіммі Картер, який раніше вимагав від Президента пояснення цих закидів, сказав, що задоволений заявами президента Форда та що, на думку Картера, ця справа „закінчена".

Олександер Гідоні

ПАТРІОТИЗМ: КУЛЬТУРА ЧИ КУЛЬТ?

I

Воювати проти доказаних нісенітниць так само неприємно, як і доказувати щось, що його дознавати годі. І коли життя підкидає ситуації, що це стає необхідністю — винувати бажано в першу чергу умови, які тиснуть на людину, а не людину, затиснену умовами. Бож надто часто на наших очах людей приносять в жертву абстракціям; чи не час бува в такій суперечності почати жертвувати абстракціями в ім'я людей? Одною з найбільш фетишованих абстракцій віддавна був, залишається і, видимо, перебуватиме далі — патріотизм.

Сказати, що само в собі патріотизм — чуття гарне, благородне, взнесле, значить не сказати впрост нічого. З аксіомами не сперечаються. Одначе, існують аксіоми настільки заброніровані конформізмом, лакейством всілякого роду, фальсифікаціями і нісенітницями, що інколи вони нехотячи починають видаватися в крайовому випадку зобобоном, а коли діло доходить до політики, — то забобоном надзвичай капосним. І знову ж, на лихо, приходиться у зв'язку з цим говорити про патріотизм.

„Людина — от мірило всього існуючого", — колись було сказав давній філософ Протагор. „Мисляча людина — мірило всього буття" — підправив його Сократ, на диво вірно підправив, бож коли всі ми люди і ніщо людське нам не чуже, то повинні ж ми в кінці двадцятого століття — стільки то там тисячеліть цивілізації — засвоїти, як людськи необхідну прикмету здібність уловлювати різницю між інстинктом і розумом, сокирою дровсруба і різцем різбаря, між примітивним рефлексом обивателя і взнеслою мислею генія! Бачить Бог — ніхто не посягає на принцип рівности людей від народження, та коли вони стають інтелектуально нерівними в житті, ледве чи варто повертати їх до рівности на рівні ембріонів. І коли людина в своєму розвитку відійшла від інстинктів лишень, або, в кожному разі, душевно і духово збагатила їх, повертати її до вбогости духа, підносячи примітивний, „але здоровий" інстинкт понад розум, — значить вбити в людині людину.

— При чому ж тут патріотизм? — запитає, можливо, читач, що в принципі погоджується з таким розважанням? Гай, гай! Дуже навіть „при чому".

Інстинктовно кожний з нас, що родився не просто на плянеті Земля, а в певній країні, серед певного народу, є патріотом своєї батьківщини. Не говорячи про вийняткові приклади, або обставини, це — норма. І далебі, коли йде мова про російських людей, та ясно, що російська людина не може не бути патріотом Росії. Та воно так же ясно, що патріотизм, будучи не лишень інстинктивним, але й чуттям, що розвивається, є здібним удосконалюватись, відшліфуватися, набувати нові виміри і грані в залежності від місця, часу, обставин, від багатьох факторів соціяльного, релігійного, політичного життя й середовища. Іншими словами, — патріотизм, що здібний розвиватися, набуває також і свою культуру. А це дуже важливо враховувати, коли говорити про патріотичне чуття поважно, а не ради демагогії. Патріотизм інтеліґентної людини має інші якісні критерії, ніж, скажемо словами Єсеніна, „наівность мілая нетронутой душі". Патріотизм російського художника, письменника, артиста, політика і вченого, що лишень відійшов від інстинктивних співпереживань „берьозок", „матрьошок" та інших слов'янофільських чарів, — це складне, багате, здібне на утончені рефлексії, чуття, що проявляється іноколи не лишень в „сприйнятті" для себе всього російського, але й у відштовхуванні від тих його прикмет, що входять в суперечність з естетично-моральними критеріями, християнським гуманізмом, людськістю і патосом свободи особистости. В протилежному випадку можна виправдувати нагай за те, що він „історичний", червоні зірки комуністичних катів лишень тому, що вони красуються на російських плечах, задушення інших націй тим, що душать їх „братньою рукою" совєтсько-російського душителя. Не випадково одним з відомих мотивів совєтської пропаґанди є намагання ототожнювати поняття „російський" і „совєтський" (як то співають в пісні відомої Пахмутової, — тут, мовляв, „слілось, разлілось слово „русскій" і слово „совєтскій"). І, на жаль, не випадково пропаґанда, побудована на такому переміщенню понять, має успіх.

Російські антикомуністи внутрі Совєтського Союзу в своїй більшості не „клюють" на пропаґанді приманки русотяпського ґатунку з арсеналу совєтської ідеології. Вони надивились такого, що збити їх з пантелику „берьозками" та „самоварами" неможливо: в березових галях красуються табори Потьми, а сувенірні самовари ледве чи змусять забути совєтські танки на вулицях Будапешту і Праги. Зате, зі здивуванням, не один з тих, які вирвались на Захід, бачать, як багато тут, серед російської еміґрації, здається, мали б бути прекрасно інформованими про все у світі, що мають доступ до літератури, недоступної за залізною завісою, що досить натерпілися свого часу від совєтчиків, — як багато є з них завзятих „совєтських патріотів". Від них інколи ллються такі панегірики на адресу Кремля, що, далебі, в Кремлі, де нічого не соромляться, могли б засоромитись. І все це говориться, приблизно, за такою схемою: — Що воно там не діється, в Совєтському Союзі, все таки це наша батьківщина. Ми — росіяни, повинні любити Росію. Захід не поміг нам свого часу, не допоможе й в майбутньому. І Америка, і европейські держави сплять і бачать, як би розділити на частини Росію, а ми цього не хочемо. Раз Совєтська влада держать Росію „єдіной і неділімой" — значить так має й бути. Все інше від лукавого і — ах! — не кажіть про Росію поганого...

Подібні схеми мислення підтримують совєтську пропаґанду високої міри. Їй тільки цього і треба. І несуться через етер оклики та вкрадливі голоси, звернені до вух і душ „дорогих соотечественніков", і співає, надриваючись, Людміла Зикіна: „стоіт в Волґограде берьозка", і танцює недорозбігла частина совєтського балету, в засягу якого, як сповіщає герой Висоцького, „ми впереді планети всєй". А „дорогіє соотечественнікі за рубежом" розчулюються, розливаючись „патріотичною" сльозою.

Як кожний культ — культ патріотизму, є чуття примітивне й побутове. Він — приречення людини, що не перейшла за межі емоцій інстинктового характеру, асоціяцій і уявлення нижчого ряду. Прямолінійне вихвалювання всього „нашенсково", „рассєйськаво", національна сомазасліпленість, хвороблива підозра до Заходу і навіть до „братів-слов'ян", — отакі його характерні ознаки, що найвиразніше впадають в очі. „Патріот-русотяп" готовий перебрехати історію не гірше комуністів, щоб лишень захистити ідею „єдіной і неделімой"; кожного, що дозволить собі завагатися в історичній справедливості традицій російсько-совєтського імперіялізму, він обвинувачує в „предательстве", ніби то росіянин, який признає за Києвом право бути центром свобідної України, вже цим самим на кусники ділить Москву.

(Продовження буде)

М. Л-ий

КРАЇНА, ЩО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ХЛІБА

Бідні люди в Єгипті мусять задовольнитися шістьма скибками круглого прісного хліба денно та трохи городини й солодкого чаю. Ціни хліба строго контролює уряд. Єгиптяни не пам'ятають, щоб ціни коли змінювалися. Один хліб коштує пів єгипетського п'ястра (що рівняється одному американському центові). Що ж сталося, що хлібини постійно меншали й були випікані з гіршого сорту муки, хоч пекарні є під урядовою контролею? Дві тисячі літ тому королева Клеопатра казала, що єгипетські маси будуть вдоволені, поки могтимуть купувати дешевий хліб. Президент Садат є тієї самої думки; його уряд дає субсидії чотири п'ятих коштів кожної штуки хліба. Тому, що кожний єгиптянин їсть денно більш - менш шість скибок хліба, а біля 20 мільйонів міського населення, або половина всього населення Єгипту (39 мільйонів) значною мірою живе хлібом, то єгипетський уряд насправді роздає майже даром 96 мільйонів штук хліба кожного дня. Це величезні кошти. Законопроєкт про субсидії харчів, палива й одягу для бідних, як кажуть, винесе більше ніж 1,1 більйона ц. р., майже двічі стільки, як було в 1974 році.

Президент Садат заявив, що він потребував чотири більйони долярів, щоб покрити дефіцит Єгипту в 1976 і 1977 році. Допомогу одержує Єгипет від своїх багатих сусідів: 600 мільйонів долярів від Савдівської Арабії, 500 мільйонів від Кувайту, 200 мільйонів від Абу Дгабі, 200 мільйонів від Ірану, 100 мільйонів від Кватару, 250 мільйонів від ЗСА і менші суми від европейських жертводавців і Японії.

Єгипет старався вирощувати більше пшениці. В 1973 році засіяно мексиканської пшениці високого сорту на 510.000 акрів землі, а в 1976 — вже тільки на 110.000 акрів. Єгипетські феляги почувалися скривдженими урядовими доманганнями, щоб продавали свій подвійний врожай за установлені ціни та казали, що нові роди зерна вимагали більше води і погноїв. Знавці твердили, що ця пшениця не потребувала більше води, лише більше погноїв. Знову ж контрольовані урядом пекарі були проти того, щоб цю нову муку розчинювати в меншій кількості води й нарікали, що так розчинюваний хліб кришився і був несмачний.

Уряд крім хліба дає субсидії для таких важливих товарів як цукор, чай, одяг, черевики, тютюн, нафта, кухонна олива й сірники, але дозволяє, що ціни на всі ті товари можуть бути підвищувані. Ціни на товари, що для них уряд не дає субсидій, як, напр., м'ясо, — підскочили значно вгору, курятина до 60-70 відс., ціни на воловину (популярну серед мусулман по п'ятницях) підскочили втричі.

Єгипет мусів імпортувати 3,3 мільйона тонн пшениці в 1976 році з ЗСА, Канади, Франції й Австралії. Держава одержала довготермінову позичку на малі відсотки, але вона має бути сплачена в твердій валюті. Чи Єгипет дасть собі раду з тими труднощами, це в значній частині залежить від його багатих сусідів.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

СВІТИ В ЗУДАРІ

У статті „Космічні фантазії фон Денікена" ми накреслили ідеї швайцарського готеляра й археологічного аматора, який твердидь, що наша земля була кількома наворотами навідувана астронавтами з інших плянет у глибокій давнині, які причинилися у великій мірі до розвитку нашої цивілізації. Але науковий світ вважає Денікена науковим шарлятаном.

До цієї самої категорії вчених зараховують також д-ра Еммануїла Воліковського, що спричинив справжню бурю та контроверсійну війну появою своєї книжки „Світи в зударі". Ця книжка появлялася в 1950-их роках накладом видавництва Мек Міллен і спілки в Ню Йорку

Веліковський народився 1897 року в царській Росії та практикував медицину у Відні в 1930-их роках. І саме в часі його перебування у Відні він натрапив на дуже цікавий папірус єгипетського мудреця Іпувера, який став поштовхом його космічних зацікавлень і контроверсійних гіпотез, про розвиток світів, а нашої плянети зокрема.

Його книжка „Світи в зударі" стала в кількох місяцях „бестселером" не тільки в ЗСА, але й у цілому світі, та викликала одну з найгостріших наукових контроверсій. Дійшло до того, що один з найбільших американських астронавтів Гарлов Шейплі з Гарвардського університету назвав його ошустом, а професори багатьох університетів поставили його книжку на індексі. Але її автор не дав себе ані застрашити, ані притишити. Навпаки , він написав ще нові „єретичні" книжки, в яких твердив, що наша соняшна система не була зформована кілька більйонів років тому, а життя на Землі не розвивалося тільки еволюційно, але також під впливом різних космополітичних потрясень, спричинених перелетом великих небесних тіл в невеликій відстані від Землі.

І так, приблизно 2,800 літ тому плянета Марс мала наблизитися так близько до Землі, що що її вісь перехилилася, а швидкість обороту Землі навколо осі, і довжина дня і ночі, — змінилися. Як доказ Веліковський наводить факт,, що майже усі досьогочасні цивілізації змінили свої календарі саме в тому часі.

Але найбільш контроверсійною в науковім світі стала його теорія постання плянети Венери. На думку Веліковського, приблизно 1500 року до н. е. невідомі космічні сили вилонили з плянети Юпітер матерію ґігантичної величини, що перелетіла біля Землі та, заторкнувши газовим хвостом її поверхню, влетіла в еліптичну орбіту довкруги Сонця, ставши його новою плянетою Венерою. Перелітаючи біля Землі, вона спалила наші поля і ліси, висушила ріки та озера, і спричинила смерть багатьох людей.

Зутик газового хвоста з поверхнею нашої плянети спричинив конденсацію великої кількости вуглеводнів, що всякнули в землю в формі нафтової сировини.

Цей факт потверджують не тільки існуючі на землі нафтові родовища, але також старі вавилонські, єгипетські та гебрейські джерела, а головно „Книга Ісходу", які говорять про те, що Земля була тоді засипана вогнем, помішаним з градом. Покликуючися на святі писання та леґенди різних культур, згадують про великі вогні з неба, потопи та нищівний град метеоритів, Веліковський підбудовує свої теорії різнородними доказами з археології та палеонтології, а також дослідами віку та магнетизму знайдених в землі метеоритів і копалин.

На думку Веліковського, Земля була не раз загрожена перелетом небесних тіл, вислідом яких були гігантичні катаклізми на поверхні нашої плянети. І тим лише можна пояснити факт відкопання в льовниках Сибіру мамутів і мастодонтів, що в їх шлунках знайдено неперетравлені ще листя тропікальних рослин, або факт знайдення кістяків китів на вершках гірських кряжів.

Але найцікавіше те, що багато з цього, що написав у своїх книжках Веліковський, сьогодні справджується.

І так, останні полети дослідних ракет - зонд виявили, що плянета Юпітер становить джерело радієвої емісії, що на Місяці існували вулкани, що температура на Венері дуже висока та що її атмосфера складається з вуглеводнів, а наша Земля оточена магнетосферою.

Але більшість учених вважає все таки, що здогади Веліковського не мають наукових основ, а якщо деякі його прогнози справджуються, то це діло звичайного пропадку.

Але недавно п'ять визначних учених вирішили відбути з ним дебати на тему його найбільш контроверсійних теорій.

Веліковський має сьогодні 79 літ, живе постійно в Принстоні та вважається багатою людиною. Книжкові гонорари з цілого світу становлять джерело його багатства. Вистане згадати, що в самій Америці в 1972 році появилося 72-ге видання його першої книжки „Світ в зударі". Веліковський вірить, що ще за його життя стане дійсністю регабілітація його гіпотез.

Українська „Іскра Надії" в Каліфорнії

Лос Анджелес (О. С-п). — „Ведмежі гори" (Біг Бер) із їх однойменним озером постійно приваблюють численних любителів природи і шукачів дозвілля. Майже сто миль на схід від міста Лос Анджелесу ці гори стали вибраним тереном таборування українських пластунів Каліфорнії.

Вузька доріжка Голкомб Валлей Трейл, на яку спрямовує дороговказ, не викликає захоплення подорожуючих. Походить ця назва доріжки від Вілляма Голкомба, який під час відомої каліфорнійської „золотої гарячки" влітку 1898 року відкрив тут поклади золота, започаткувавши наплив шукачів швидкого збагачення. Свідками цієї доби (і жадоби) залишилися численні рови, насипи, уламки приладдя і... скремі могилки, здебільша без написів.

Оминаючи вибоїни та каміння з облегшенням сприймаються передбачливі таблички про напрям до табору.

Шатра, рух і діловий гомін промовляють самі за себе.

У відміну від попередніх, цьогорічний пластунський табір мав характер окружного. Тут таборують пластуни з Денверу, Колорадо. Восьмеро їх прибуло літаком, швидко зблизилися і вросли у таборове життя каліфорнійців Лос Анджелесу, Сан Франсіско, Сан Дієго.

Символічну та багатомовну назву „Іскра Надії" прибрав собі юнацький табір, керований прибулими із Чікаґо старшими пластунами куреня „Побратимів" Йосипом Мицком та Юрієм Ґорчинським. Комендант і бунчужний. Досвідчені, дисципліновані й товариські, вони без труднощів здобувають прихильність і послух підвладної молоді.

Життєрадісна русявка з Лорейн, Огайо, Маруся Федин, бунчужна юначок, і бунчужна табору новаків Оксана Лисейко з Чікаґо, прибули сюди із власної ініціятиви, уділяючи частину власних вакацій місцевим пластунам. „Ми лише віддаємо частину того, що одержали від інших" — безпретенсійно пояснюють вони.

Цим почуттям „несплаченого боргу" та обов'язку завдячується успіх табору та пластунської діяльности. Терпеливі, уважні до наймолодших, старші пластуни заслуговують на звернення: „братчику", „сестричко". День у таборі — день постійної активности. Збірки, вправи, лекції, мандрівки, розваги із перервами до їдальні. Навіть „новобранці" - жовтодзюби з новацького табору під пильним оком комендантки Віри Скоп та булави швидко входять у стиль і вимоги таборового життя.

Перед новацьким табором „У лісі на полянці" та юнацькою „Іскрою Надії" розташувався ще один табір. Табір без назви, без бунчужних та свистків. Ніхто його не піднімає на ноги, не збирає на збірку. Пробуджується він першим і керується „наказом" на стіні просторої таборової кухні.

7.30 — сніданок. 12.00 — обід. 3.30 — підвечірок. 5.00 — вечеря. Далі йде перелік страв. Чотири рази на день і майже сотня вовчих, чи, радше, ведмежих апетитів!

І цей „табір" функціонує бездоганно. Пластуни ситі, енергії повні й репетки нікому не бракує.

Бракує, щоправда, допомоги. Тому станична Анна Микитин і референтка Дарія Чайковська часто міняють свої однострої відповідно до вимог. Але не нарікають. Тим більше не нарікають прикріплені" до кухні Галина Ганкевич, Віра Захаріясевич, Зеня Вжесневська та інші пані. Вони лише кидають докір у сторону чоловіків. Та й це не проходить їм безкарно: дотепний інтендант Олег Чайківський пригадує їм „жіноче визволення".

Характерною прикметою цього „табору": гумор, співпраця і вийняткова увага до кожної дитини. Окремо примістилося тут і шатро-кімната швидкої допомоги під опікою мед-сестри та одночасної голови Пласт-Приюту п-і Марії Шенкірик, які також дали „парт тайм" на кухні. Особливою подією цьоголітнього двотижневого табору були відвідини Начальним Пластуном д-ром Юрієм Старосольським, який прибув сюди у другій половині таборування у супроводі голови Станичної Ради, заслуженого ентузіаста Пласту, п. Євгена Людкевича. При участі всіх пластунів і булави, словами теплого привіту звернулася до Начального Пластуна станична Анна Микитин, щиро дякуючи за ці пропам'ятні відвідини.

Подякувавши за сердечну зустріч, Начальний Пластун розповів про свої недавні відвідини в Австралії, про духову єдність пластунів-українців, про умови та вимоги до української молоді і Пласту зокрема. Оглянувши окремі табори, познайомившись із працею та життям пластунів, д-р Юрій Старосольський висловлював задоволення із побаченого та почутого. Тривале й приємне враження з таборового життя залишає вечірня варта з її дружньою, розпруженою і веселою атмосферою. Пісні, скечі, дотепи і сміх супроводжені голосами „Гарно! Гарно! Дуже гарно!" або й „фе!", „фе" — (номенально). У супроводі ґітари незмінна старша пластунка Марта Микитин починає якусь із українських пісень, її швидко підхоплюють пластуни і голосна „Волиняночка" чи „Водограй" несеться по каліфорнійському лісі. Пісня за піснею. Програма вичерпується. Взявшись міцно за перехрещені руки, усі присутні довкола догоряючої варти співають якось надхненно-молитовно:

„Ніч вже йде... За верхом ясне сонце давно вже зайшло.

Тихо спи, без турбот. Тут є Бог".

Загальне „Надобраніч!" і міцний потиск рук передається по тісному колі великої пластової родини.

— „У Каліфорнії час йде багато скоріше, ніж у нас" — не без суму зауважує

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПОГРУДДЯ С. ПЕТЛЮРИ В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес, Арґентина. Заходами Міжорганізаційного Ділового Комітету, створеного при Товаристві „Просвіта" з участю інших братніх товариств, тут в днях 27 і 28-го листопада ц.р. відбудеться відкриття і посвячення погруддя сл.п. Симона Петлюри, Головного Отамана військ УНР, який загинув трагічною смертю 50 років тому в Парижі. Пам'ятник поставлено на Площі Героїв просвітянської оселі „Веселка".

ПРЕЗ. ФОРД І ДЖІММІ КАРТЕР ПРИВІТАЛИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Шандор, М. Кормило, д-р П. Стерчо і П. Самойлів.

На залю нарад увійшов конґресмен Джон Мофрі, демократ із Стетен Айленду, якого знову таки представив Иосип Лисогір. Конґресмен Мофрі, який раніше закінчив військову Академію у Вест Пойнті, заявив, що про Україну й інші поневолені Москвою народи, він довідався у цій Академії і тому знає та цінить свободолюбний український народ. При тому він звернув увагу, що стосуючи політику детанту, не конче треба відписувати свободу для інших людей і позбавляти їх надії віднискати волю. ЗСА були і повинні залишитися цитаделею волі і демократичної свободи для усіх людей у світі, включно з Україною. Він згадав при тому про героїчні визвольні змагання українського народу в роках 1917-21, про змагання в пізніших роках і про спротив сьогодні, що викликало нові репресії супроти українців, яких судять на довгі реченці ув'язнення. Конґресмен Морфі, який брав участь в Конференції ВАКЛ у Кореї, заявив, що про переслідування в Україні він повідомив Білий Дім, жадаючи відповідних заходів, щоб допомогти чисельним українським політичним в'язням, які сьогодні знаходяться у в'язницях і концтаборах. Вкінці він висловив надію, що свобода завітає в Україну.

На пообідній сесії були обрані також численні конґресові комісії — Резолюційна, Шкільництва, Зовнішніх і Внутрішніх справ, Молоді, Фінансова та інші, які опісля, того ж таки вечора і в суботу, радили окремо, розглядаючи дотичні їм проблеми.

Звітування Екзекутиви

Пізно по полудні і вечором першого дня Конґресу відбулося звітування членів Екзекутиви, зглядно доповнення до звітів, які були надруковані у Конґресовій книжці і роздані делеґатам при реєстрації. Президент УККА проф. д-р Л. Добрянський у доповненні до свого звіту зробив коротку аналізу зовнішньої політики уряду ЗСА, яка некорисно відбивається на визвольних змаганнях поневолених Москвою народів і ведення представниками цих народів вияснюючої кампанії у країнах вільного світу. Панує погляд, — заявив д-р Л. Добрянський, — що совєтів не можна дразнити і на цьому тлі була зформульована теперішня прагматична політика Державного департаменту ЗСА. Звітодавець згадав також про компекс закордонної політики теперішньої Адміністрації, яка базується на засаді невмішування у внутрішні справи одні одних. Згадав також про т.зв. „доктрину Зонненфельдта"; навів приклади шкідливости політики детанту; пригадав також про останню заяву президента Форда, що Східня Европа не є під домінацією Совєтського Союзу, і висловив надію, що сьогоднішня ситуація не може тривати довго, бо інакше ЗСА опиняться у великій небезпеці. Президент УККА запропонував: Запротестувати окремою резолюцією проти заяви президента Форда, створити Українське Інформаційне Бюро у Вашінґтоні і приготовлятись до дальших акцій більш солідно, присвятити більше уваги Гельсінкській декларації, скоординувати акцію в обороні наших Церков в Україні, затіснити співпрацю з представництвами інших поневолених народів, посилити оборону діячів руху спротиву, притягнути більше молоді до УККА, більше ожививти святкування Дня Незалежности України, використовуючи усі засоби у співдії з прихильними нам членами Конґресу.

Після доповнюючого звіту д-ра Л. Добрянського, д-р В. Душник відчитав зміст телеграми до президента Форда, яка, після узгіднення і доповнення, була переслана від імені Президії XII Конґресу до Білого Дому.

ТЕЛЕГРАМА ДО ПРЕЗИДЕНТА ФОРДА

Дванадцятий Конґрес Американців українського походження, який відбуває свої наради в готелі Амерікана в Ню Йорку, висловлює сильний протест проти Вашого твердження з 6-го жовтня, 1976, в тому сенсі, що в Східній Европі нема совєтської домінації і проти вичислення деяких країн під комуністичним правлінням, яких Ви клясифікували як „вільних і незалежних". Ваше твердження не тільки суперечить відомим фактам, але заперечує Вашу власну проклямацію Тижня Поневолених Націй з минулого липня. Більш того, Ваші заяви допоможуть у великій мірі совєтсько - російській пропаґанді в її заявах, що на схід від ріки Ельби до Владивостоку нема поневолених народів. Безнастанне переслідування 50-мільйонового українського народу комуністичною Росією опрокидує Ваше твердження, що в Східній Европі нема совєтського домінування. (В цій країні) є понад 40 мільйонів американців центрально- і східньо - европейського походження, для яких Ваша заява є відгомоном пропаґандивного гудіння Москви. Вони дивуються, що становить собою провід вільного світу, коли робиться такі наявно спотворені твердження. Ми знаємо, що американський нарід не поділяє цього роду політичного провідництва. Ми вимагаємо, щоб повне спростування цієї справи було зроблене якнайшвидше.

Президія 12-го Конґресу Американців Українського Походження

8-го жовтня, 1976

Екзекутивний віцепрезидент УККА Иосип Лисогір, доповнюючи звіт, звернув увагу в першу чергу на позитиви у праці УККА між Конґресами, відмітивши, що у ЗСА увиразнилась більше як колинебудь українська ідентичність, українська справа значно зміцніла, але це не повинно нас вдовольняти, бо ще багато справ чекає нашої акції і фахово веденої праці, головно на відтинку зовнішньої політики, і тому всією силою треба піддержати пропозицію створення у Вашінґтоні Інформаційного Бюра УККА.

Касир мґр Уляна Дячук звернула увагу, що річні збірки не заспокоюють потреб УККА і є мінімальними у відношенні до завдань, які має Екзекутива. Вважає, що УНФонд повинен обов'язково збільшитись бодай до 200,000 дол. у річному відношенні. Касирка також поінформувала, як виконано постанови XI Конґресу у фінансових справах. Рекомендувала, щоб Фінансова комісія застановилася над підвищенням вкладки до УНФонду.

Референт Суспільної Служби і президент ЗУАДК-у д-р В. Ґалан інформував про велике значення у вільних країнах світу існування визнаної міжнародними організаціями української допомогової установи, якою є ЗУАДК і цю справу українці в ЗСА повинні використати, посилюючи рівночасно допомогу для українців на Батьківщині і у вільних країнах світу.

Нав'язуючи до поодиноких звітодавців, а зокрема проф. д-ра Л. Добрянського і згадуючи про останню заяву президента Форда про Східню Европу, репрезентантка Комітету Оборони Валентина Мороза у Філядельфії, пані Уляна Мазуркевич, вияснила справу розмови Аверела Гаррімана з ген. секретарем КПСС Леонідом Брежнєвом у Москві, у якій він (Гарріман) мав запевнити Брежнєва, що у програмі американського уряду не передбачено піддержки для українського визвольного руху. Розмова Гаррімана була цитована в інтерв'ю телевізійної станції НБС. Після з'ясування і короткої дискусії Конґрес рішив вислати телеграми до президента Форда і демократичного кандидата на президента Джіммі Картера з запитанням, яке є їхнє становище до цієї заяви Гаррімана.

Таки того самого дня вислано понад 400 індивідуальних телеграм. Практичним переведенням висилки телеграм занимались, крім Уляни Мазуркевич, ще З. Онуфрик, Управа СУСТА і Координаційна Рада Відділів УККА стейту Ню Джерзі.

В часі вечірньої сесії між звітуванням, виступив з коротким словом привітання і з'ясуванням справи опозиції голова Асоціяції Українців в Америці д-р Роман Барановський, заявляючи, що в обличчі русифікації і народовбивства повинна наступити консолідація усіх наших творчих сил. Делеґати рясно оплескували промовця, а голова Президії відмітив, що XII Конґрес УККА може бути переломовим.

Після виступу д-ра Барановського продовжувались звітування керівних Органів УККА. Доповнюючі звіти склали проф. д-р Е. Жарський — за Шкільну Раду УККА, проф. І. Вовчук — за Політичну Раду, мґр І. Винник — за Контрольну Комісію і адв. Р. Гуглевич — за Контрольну Комісію і адв. Р. Гуглевич — за Громадський Суд УККА.

Запити і дискусія

У запитах і дискусії та відповідях і висновках членів Екзекутиви брали участь кілька десятків дискутантів. Цісю сесією вів д-р Б. Футей. У дискусії заторкнено багато різних справ і проблем американської закордонної політики, як також справ внутрішнього порядку, які мають пряме відношення до праці української вільної громади та ситуації в СССР, зокрема в Україні. Справи українського шкільництва, УНФонду, молоді і студентства мали першенство. Дискутанти домагались виділення більших фондів на шкільництво. Багатьох членів Екзекутиви в часі запитів і дискусії нарад не було на залі і делеґатам приходилось говорити в „порожне". Вечірня сесія закінчилась пізно вечором уділенням абсолюторії керівним органам УККА, що її запропонувала Контрольна Комісія.

ПОЛУДЕНОК

В п'ятницю, 8-го жовтня, і в суботу, 9-го жовтня, відбулися спільні полуденки, на яких промовляли демократичний конґресмен Кристофер Дадд із Коннектикату та дружина Деніела Мойнігена, колишнього амбасадора до Об'єднаних Націй і теперішнього демократичного кандидата на сенатора із Ню Йорк стейту.

П'ятницевий полуденок, в якому взяло участь коло 300 осіб, відкрив проф. д-р Петро Стерчо, а молитву провів о. д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ. За почесним столом засіли члени Ділової і Почесної Президій та конґресмен Дадд.

Проф. д-р Лев Добрянський представив конґресмена Дадда, сина сенатора Дадда, великого прихильника

Промовляє конґресмен Кристофер Дадд.

українців. Син — сказав проф. Добрянський — дізнався про Україну від батька. Проф. Добрянський поінформував, що конґресмен Дадд репрезентує 2-ий виборчий дистрикт в Коннектикаті та є членом Юридичної комісії і Науково-технічної комісії в Палаті Репрезентантів. Він був членом першої Конґресової делеґації, яка відвідала Совєтський Союз минулого року. Він тоді мав розмову з жінкою політичного в'язня, Леоніда Плюща. Конґресмен Дадд часто виступає в обороні поневолених народів і політв'язнів в СССР.

Опісля Конґресмен Дадд у своєму слові заявив ,що справою порушення людських прав в Україні повинні цікавитися не тільки українці, але всі свободолюбні люди. Деякі законодавці твердять, що „це не наша справа". Однак, — заявив Дадд, — населення СССР, зокрема України, жде на підтримку від ЗСА, у чому він сам переконався, коли був у Києві. Люди на вулицях, пізнавши, що він американець, мовчки, але недвозначно просили його „не забувайте за нас". І він не забув. В розмовах зі совєтськими урядовцями і звичайними людьми він тоді говорив про права, волю і свободу. Не забуває він про Україну та її нарід і тепер. Він підтримує політику детанту, але не таку, яка доводить до того, що ЗСА Москві посилають різні машини і технологію і в такий спосіб скріплюють совєтську імперію.

В Америці людська гідність піднесена на найвищий рівень і тому цілий світ дивиться на ЗСА, як на приклад. Але американці, які не виступають в обороні людських прав в інших країнах, зраджують принципи Конституції ЗСА.

Щодо недавньої заяви президента Форда, то вона затривожила Дадда. Він вже раніше не довіряв совєтам щодо додержання Гельсінкської Декларації і тому настоював, щоб була створена Комісія, яка наглядала б за порушеннями постанов Декларації. Заява президента Форда була „обурливою і цілком неоправданою" — заявив К. Дадд. Американський уряд слухає слів Леоніда Брежнєва, а повинен прислухатися до голосів Івана Геля, Юрія Шухевича, Ірини Сеник, Валентина Мороза, які тільки вимагають свободи та ґарантованих конституцією прав. Конґресмен Дадд сказав, що президент Форд повинен засягнути інформацій в людей, які походять із Східньої Европи, та читати твори дисидентів і тоді запитати себе: „Чи вони опановані Совєтським Союзом". На закінчення конґресмен обіцяв, що поки він служитиме в Конґресі, то українці матимуть там голос.

П'ятницевий полуденок закінчив молитвою о. Володимир Базилевський.

ДРУГИЙ І ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД

У другому дні нарад, в суботу 9-го жовтня, пленарна сесія Конґресу продовжувала дебати, часом „гарячі", над змінами статуту.

Полуденок в суботу

„Мій чоловік і я поділяємо ваші стремління до волі і незалежности та прямуватимемо разом з вами до встановлення людських прав в Україні та в інших країнах поза залізною заслоною", заявила п-і Пет Мойніген, дружина Деніела Мойнігена, колишнього амбасадора до Об'єднаних Націй і теперішнього кандидата Демократичної партії на сенатора із стейту Ню Йорк, під час полуденку в суботу, 9-го жовтня, який відбувся в рамках 12-го Конґресу Українців в Америці.

Пані Мойніген, яка заступала свого чоловіка з уваги на його раніше непередбачену поїздку до Боффало, Н. И., передала учасникам Конґресу привіт від нього і запевнення, що він продовжуватиме обороняти людські права і наголошуватиме їх порушення совєтськими властями без огляду на це, чи буде обраний на сенатора, чи ні. Вона рівнож висловила признання українцям за їх вклад в розвиток Америки, зокрема в ділянках культури і науки. Як відомо, її чоловік є колишнім професором Гарвардського університету, при якому існує Український Дослідний Інститут і три катедри українознавства.

Пані Пет Мойніген вітає XII Конґрес в імені свого чоловіка.

Полуденок проводив інж. Дмитро Григорчук, а пані Мойніген представив екзекутивний віцепрезидент УККА Иосип Лисогір. Молитви перед і після полуденка відмовив о. шамб. Степан Сулик з Перт Амбою, Н. Дж.

Третій день Конґресу започатковано Службою Божою, яку відправив о. д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ. На престолі, в спеціяльній скриньці, находилися тлінні останки українських стрільців, вивезені недавно із знищеного совєтським режимом стрілецького кладовища в Тернополі, біля яких після літурґії о. д-р Ґавліч відслужив Панахиду. На Службі Божій та Панахиді, крім конґресових делеґатів і гостей, були приявні з прапорами і в своїх одностроях юначки та юнаки з місцевих Осередку СУМА і Пластової Станиці.

ЗМІНИ В СТАТУТІ

Опісля відбулася знову пленарна сесія Конґресу, яка головним чином була присвячена справі зміни статуту, незакінченої під час суботньої сесії. Нарадами проводили на зміну д-р Петро Стерча, д-р Богдан Футей, мґр Іванна Рожанковська та інж. Дмитро Григорчук. Голова Статутової Комісії д-р Іван Флис, секретар Павло Дорожинський реферували зміни. Головніші зміни такі:

Замість дотеперішніх Політичної Ради та Ради Директорів встановлено Крайову Раду УККА, яка являється найвищим керівним органом УККА в часі між Конґресами Українців в Америці; Головою Крайової Ради є екзекутивний заскерівних органах УККА Та сама особа може бути обрана на цей самий пост у керівних органах УККА, лише на дві чергові каденції; Буде тільки 15 членів Екзекутиви, замість дотеперішніх 21; Контрольна комісія відтепер перевірюватиме не тільки фінансове діловодство, але також і виконання рішень керівних органів УККА.

Зміна статуту часто викликувала гарячу дискусію. Дебати над змінами статуту затягнулися набагато довше, їх продовжувано після обіду і вкінці, з уваги на обмежений час, їх перервано залишивши ряд пропозицій без вирішення.

ДОПОВІДЬ Д-РА МИРОНА КУРОПАСЯ

Під час недільної сесії Конґресу з доповіддю виступив д-р Мирон Куропась, спеціяльний асистент Президента для етнічних справ. Накреслюючи коротко історію українського поселен-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ВІДКРИТТЯ XII КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

КОНҐРЕСОВИЙ БЕНКЕТ

Особисте привітання XII Конґресові від президента Джералда Форда передає спеціяльний асистент Президента в етнічних справах д-р Мирон Куропась. Біля нього стоять майстри церемонії Бенкету д-р Юліян Куляс (зліва) та д-р Богдан Футей. Сидить редактор „Українського Квартальника" та голова Конґресової Резолюційної Комісії д-р Володимир Душник.

Ню Йорк (Л.В.).— В суботу, 9-го жовтня увечері в готелі „Амерікана", попереджений спочатку Коктейлем в окремій залі готелю, відбувся святковий бенкет, яким проводили тостмайстри д-ри Богдан Футей і Юліян Куляс. На бенкеті найдраматичнішою подією була поява віцепрезидента ЗСА Нелсона Рокефеллера, який говорив про відданість американського уряду справі поневолених націй Східньої Европи та виправдував нефортунний виступ президента Форда в другій телевізійній дебаті з демократичним кандидатом на президента ЗСА Джіммі Картером, в якій Джералд Форд „помилився", заявивши, що „Східня Европа не є опанована Совєтським Союзом". Так само оваційно вітали численні присутні на бенкеті виступ другого випробуваного приятеля українців — сенатора Джеймса Баклі, який протягом своєї шестирічної каденції в Сенаті дав численні докази свого доброго ставлення до Української справи.

З увагою й ентузіязмом була сприйнята і поява конґресмена Едварда Кача, який також відомий великій нюйоркській метропольтальній громаді українців своїм позитивним ставленням до українських справ, і який заповів свою участь знову в українській маніфестації в неділю, 17-го жовтня. Сенатор і конґресмен дістали також Шевченківські Грамоти Волі, разом з іншими визначними українцями, що були вшановані на цьому бенкеті XII Конґресу УККА.

Конґресмен Едвард Коч вітає XII Конґрес під час бенкету.

Конґресовий бенкет був однією з важливіших подій під час Конґресу вже і тому, що до зібраних кількасот українців — делеґатів і гостей — промовляв д-р Мирон Куропась, спеціяльний представник президента Форда, українець, що став на високому і відповідальному становищі у Білому Домі. Молитву на початку бенкету відмовив о. шамбелян Мирослав Харина, якого представив голова Бенкетового Комітету мґр І. Винник, який представив теж президента УККА проф. Лева Добрянського, що сказав коротке вступне слово знайомлячи присутніх з обома товстмайстрами, д-р Футеєм і д-р Кулясом. Далі проф. д-р Л. Добрянський, високо оцінюючи заслуги сенатора Джеймса Баклі, вручив визначному гостеві Шевченківську Грамоту Волі, а сенатор у відповідь на це відзначення виголосив коротку промову, підкреслюючи велику любов українців до свободи і їх невтомну боротьбу протягом останніх двох століть, спочатку з царською, тепер з червоною Москвою, під проводом в минулому Шевченка, а тепер — під проводом нового Шевченка — Валентина Мороза. „Не дозвольте світові іґнорувати Вашу боротьбу. Продовжуйте її наполегливо; навіть Кремль не має імунітету проти цього. Питання тепер стоїть не ЧИ має бути вільна Україна, а КОЛИ це має статися", — сказав з піднесенням Сенатор, видимо зворушений відзначенням — грамотою.

Під час вечері було представлено головний стіл, за яким сиділи гості, серед них і представники інших національносей, всіх разом 44 особи. З гостей були: гість з Европи президент УНР в екзилі Микола Лівицький; д-р Лекса, представник чехів і словаків; д-р Косяк, представник білорусів; д-р Дочеф, представник болгарів; д-р Ауденас, представник литовців; д-р Бавірецкі, представник поляків; Ґ. Сарджент, президент „Радіо Свободи"; д-р Баруді з Вашінґтону; чисельні отці духовні; гості з Канади — голова КУК д-р С. Радчук і містоголова Ген. Секретаріяту СКВУ М. Плав'юк; пані й панове, представники наших організацій та Екзекутиви УККА.

Після коротких, часом дотепних завваг товстмайстрів, екзекутивний віцепрезидент УККА Иосиф Лисогір Представив конґресмена Едварда Кача і передав йому Шевченківську Грамоту, про що вже згадано. Зворушений конґресмен ствердив ще раз, що свобода неподільна, що ми всі не смімо спочити, поки існує в СССР така неволя, як це було за нацизму в Німеччині, і він, як людина жидівського походження, — дуже добре розуміє становище українців та з усього свого єства бажає їм перемоги для справедливої справи, обіцяючи „маршувати завжди з українцями в погоду і в дощ". З короткою характеристикою головного промовця, спеціяльного асистента през. Форда для етнічний справ д-ра Мирона Куропася, виступив проф. Лев Добрянський, представивши промовця, який в свою чергу привітав присутнього на бенкеті „свого боса" Волтера Дж. Баруді, також фахівця в етнічних справах у Білому Домі. Д-р Мирон Куропась мав нелегку справу — представити в іншому світлі виступ президента Форда на згаданій уже телевізійній дебаті. Він зачитав також письмово послання Президента до Конґресу УККА. Пригадував д-р Куропась взірцевий рекорд, тоді ще конґресмена Форда, який на протязі свого 20-річного перебування в Палаті Репрезентантів постійно відстоював українські інтереси, за що в свій час був урочисто нагороджений Шевченківською Грамотою Волі. Всього цього не слід забувати, — закликав д-р М. Куропась, — через нефортунні завваги Президента в справі державного статусу країн Східньої Европи, бо Президент, очевидно, помилився, бажаючи насправді сказати зовсім що інше. Як і віцепрезидент Н. Рокефеллер, д-р М. Куропась підкреслив той момент, що через ці нещасні зауваги все ж таки справа поневолених націй дістала небувало великий розголос в пресі, радіо і телевізії, а це дуже позитивна сторона всієї цієї контроверсії.

Президент Української Народної Республіки в екзилі, дост. Микола Лівицький, запрошений до привіту, закликав американських українців не забувати про Україну, що бореться, збільшити нашу допомогу їй, аж до часу, коли з вільної України, з її вільного Уряду, прийдуть представники і речники України подякувати американським українцям за їх допомогу і великий вклад в справу її визволення.

Наступним було зачитання двох телеграм: від демократичного кандидата на президента Джіммі Картера та відомого мейора міста Чікаґо Річарда Дейлі. Обидві телеграми були сприйняті з овацією, особливо послання Джіммі Картера, який висло-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1976 Р.

ЧЕМПІОН ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У СЕРПНІ 1976 Р.

Організатор	Відділ	Здобув членів	Сума забезп.	ADD
В. Кобіто	121	16	$ 23,000	1 АДД

В. Кобіто

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СЕРПНІ 1976 Р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у серпні	Разом у 1976 р. членів	на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1	Філядельфія	29	31	250	$ 524,000	26
2	Піттсбурґ	18	11	88	166,500	4
3	Шамокин	20	12	72	149,500	7
4	Аллентавн	11	4	41	105,000	7
5	Скрентон	9	—	6	12,000	—
6	Вілкс Бери	9	4	19	45,000	—
	Разом:	106	62	476	$ 1,002,000	44
	ОКРУГА МЕРІЛЕНДУ					
	Балтімор	9	5	28	$ 55,000	4
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1	Ню Йорк	34	17	155	$ 311,000	19
2	Сиракюзи-Ютика	13	25	80	131,500	8
3	Рочестер	10	17	72	134,500	11
4	Трой	7	4	41	73,000	—
5	Боффало	9	—	25	103,000	10
	Разом:	73	63	373	$ 753,000	48
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	16	91	$ 213,500	14
2	Джерзі Ситі	11	8	55	119,500	6
3	Перт Амбой	12	12	56	113,500	8
4	Пассейк	7	2	26	58,500	4
	Разом:	52	38	228	$ 505,000	32
	ОКРУГИ ІЛЛІНОЙ, МІЧІГЕН І ОГАЙО					
1	Чікаго, Ілл.	35	7	130	$ 256,500	19
2	Детройт, Мич.	20	6	80	262,000	20
3	Клівленд, Огайо	20	9	72	209,500	20
4	Янґставн, Огайо	9	4	26	55,500	3
	Разом:	84	26	308	$ 783,500	62
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	3	46	$ 129,000	9
2	Бостон, Масс.	5	3	21	35,000	2
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	3	19	62,500	5
	Разом:	30	9	86	$ 226,500	16
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1	Центральна	6	4	20	$ 36,000	2
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	—	9	29,000	3
3	Ст. Луїз, Мо.	6	—	1	3,000	—
	Разом:	19	4	30	$ 68,000	5
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	1	27	$ 67,500	7
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1	Торонто, Онт.	25	8	69	$ 224,000	17
2	Монтреаль, Квеб.	10	4	56	166,500	16
3	Нігара, Онт.	9	1	23	98,500	2
4	Захід Канади	18	3	32	136,000	13
	Разом:	62	16	180	$ 625,000	48
		455	224	1,736	$ 4,085,500	286

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СЕРПНІ 1976 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у серпні	Сума забезпечення	АДД	Разом у 1976 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	3	$ 5,000		17
48	С. Івасечко	1	2,000		4
	Разом:	4	$ 7,000		
	Округа БАЛТІМОР				
15	О. Зинюк	1	$ 1,000		6
34	Л. Влонарович	1	5,000	1 АДД	9
55	А. Ціздин	2	3,000		8
223	[illegible] Малко	1	500		1
	Разом:	5	$ 9,500	1 АДД	
	Округа БОСТОН				
224	О. Ірха	2	$ 2,000		10
238	В. Миґован	1	1,000		5
	Разом:	3	$ 3,000		
	Округа ЧИКАГО				
22	Олена Олек	1	$ 1,000		17
106	А. Іванюк	1	5,000	1 АДД	9
114	А. Дорошенко	1	1,000		8
221	В. Гавдьо	2	2,000		15
[illegible]	М. Семків	2	1,000		22
	Разом:	7	$ 10,000	1 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
112	Марія Капраль	2	$ 2,000		4
180	Геновефа Жеребняк	1	1,500		1
233	Б. Дейчаківський	1	5,000	1 АДД	6
240	М. Кіґічак	4	16,000	2 АДД	27
336	Г. Кисіль	1	1,000		6
	Разом:	9	$ 25,000	3 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	1	$ 3,000		27
183	П. Залуга	1	2,000		5
292	[illegible] Федик	4	22,000	1 АДД	18
	Разом:	6	$ 27,000	1 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	1	$ 1,000		17
70	Г. Вура	1	1,000		11
170	Галина Гаврилюк	1	2,000		9
171	Стела Расн	2	2,000		6
[illegible]	[illegible]	1	1,000		3
[illegible]	[illegible]	2	10,000		6
	Разом:	8	$ 17,000		
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$ 1,000		13
465	Текля Мороз	2	10,000	1 АДД	22
492	Марія Юзик	1	1,000		2
	Разом:	4	$ 12,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
76	Юлія Демчук	3	$ 8,000	1 АДД	8
214	О. Твардовський	3	7,000	1 АДД	10
234	Ольга Осередчук	1	1,000		2
340	В. Оріховський	2	27,000	1 АДД	22
490	С. Гавриш	7	19,000	3 АДД	8
	Разом:	16	$ 62,000	6 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
254	В. Романишин	1	$ 5,000	1 АДД	6
387	Ірена Олійник	1	5,000	1 АДД	10
414	І. Телюк	1	1,000		7
	Разом:	3	$ 11,000	2 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	4	$ 4,500		17
8	Марія Кульчицька	2	2,000		10
88	В. Квас	1	5,000	1 АДД	19
200	І. Пригода	2	10,000	1 АДД	22
204	В. Палідвор	1	1,000		
	В. Оріховський	1	500		12
256	К. Безкоровайний	1	1,000		1
267	І. Флис	1	1,000		4
325	Марія Лисогір	3	15,000		
	В. Цюпа	1	2,000		7
	Разом:	17	$ 42,000	2 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
427	П. Дяків	1	$ 1,000		6
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	2	$ 6,000	1 АДД	16
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	3	$ 8,000	1 АДД	10
332	К. Мазепа	2	2,000		5
344	Олександра Яворська	2	10,000		10
349	М. Захарко	3	12,000	1 АДД	8
353	Дарія Оріховська	2	1,000		10
	Разом:	12	$ 33,000	2 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	М. Хомин	2	$ 3,000		16
83	С. Гавриш	2	6,000	1 АДД	
	А. Кушнір	1	1,000		11
153	І. Одежинський	5	11,000		
	Б. Артимишин	1	5,000		25
154	Анна Яремко	1	1,000		1
163	Т. Дуда	3	7,000		15
173	П. Щерба	5	13,000	2 АДД	20
216	І. Одежинський	3	5,000		36
239	М. Ковальчук	1	1,000		6
268	Е. Варилка	3	15,000	3 АДД	3
339	М. Луців	1	1,000		5
375	І. Даньківський	1	1,000		15
422	І. Одежинський	2	4,000		3
	Разом:	31	$ 74,000	6 АДД	
	Округа ПІТТСБУРҐ				
53	Д. Головатий	1	$ 1,000		9
63	М. Турко	1	2,000		12
96	М. Драпала	4	19,000		14
113	Ю. Філіпс	1	2,000		8
161	А. Джула	1	1,000		12
276	С. Іваницький	3	7,000		9
	Разом:	11	$ 32,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
36	С. Гавриш	3	$ 3,000		5
217	Т. Кубарич	3	7,000		
	Нуся Філіп	2	4,000		12
285	А. Скібіцький	2	2,000		6
316	В. Гавриляк	1	2,000		7
367	В. Попович	1	1,000		14
437	М. Малинівський	5	9,000		10
	Разом:	17	$ 28,000		
	Округа ШАМОКИН				
78	І. Петрунцьо	6	$ 15,000		21
85	Т. Панько	1	5,000		6
90	О. Сидор	1	1,000		7
164	Т. Бутрей	1	1,000		
	П. Гелетій	1	3,000		10
305	Марґарета Гентош	2	5,000		10
	Разом:	12	$ 30,000		
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38	С. Гонза	1	$ 5,000	1 АДД	7
121	В. Кобіто	16	23,500	1 АДД	35
271	І. Чопко	8	13,000	1 АДД	23
	Разом:	25	$ 41,500	3 АДД	
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Шаран	2	$ 6,000	1 АДД	13
432	Б. Зорич	4	25,000	3 АДД	15
439	В. Зацерковний	1	3,000		4
456	В. Лавринів	1	1,000		3
	Разом:	8	$ 35,000	4 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 1,000		10
150	І. Тарнавський	1	1,000		2
191	Р. Колодій	2	7,500		14
	Разом:	4	$ 9,500		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малищак	1	$ 1,000		3
169	В. Стефурин	2	4,000		8
236	М. Скерпон	1	3,000		1
	Разом:	4	$ 8,000		
	Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
44	Л. Вовк	2	$ 6,000	1 АДД	14
503	Т. Войтів	1	1,000		5
	Разом:	3	$ 7,000	1 АДД	
	Округа ВУНСАКЕТ				
93	І. Данилюк	2	$ 8,000	1 АДД	3
241	Жанет Вардел	1	1,000		3
	Разом:	3	$ 9,000	1 АДД	
	Округа ЯНҐСТАВН				
230	П. Ліщак	1	$ 1,000		9
348	Марія Макар	3	8,000	1 АДД	14
	Разом:	4	$ 9,000	1 АДД	
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
226	М. Кальба	3	$ 2,500		9
354	М. Війтик	1	1,000		3
	Разом:	4	$ 3,500		
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
467	Т. Лялька	1	$ 2,000		4

СТАНОВИЩЕ, ПЛЯНИ І ПОБАЖА МОЛОДІ

Панель молоді під час XII Конґресу Українців в Америці. На фото (зліва): Галина Климук (ТУСМ), Юрій Сєрант (СУСТА), Аскольд Лозинський (СУМА) — відповідає на запит під час дискусії, Роман Городиський („Зарево"), Олесь Кузишин (Пласт) та Ігор Раковський — модератор.

Ню Йорк, Н. Й. (ід) — Комісія Молоді і Студентства, яка відбулася тут в суботу 9-го жовтня ц. р. в рямках XII Конґресу Українців Америки, розглянула проблеми, які стосуються життя українців в Америці, їхнє відношення до України, підстави руху опору в Україні, співпрацю між українськими молодечими та студентськими організаціями, та їхнє відношення до УККА.

Ігор Раковський, член Пласту та активіст СУСТА, був модератором панелю, а якому було коло 75 осіб. Панелісти були: Олег Кузишин (Пласт), Роман Городиський („Зарево") Аскольд Лозинський (СУМА), Юрій Сєрант (СУСТА) та Галина Климук (ТУСМ).

Всі панелісти погодилися в цьому, що одним із можливих засобів, щоб зацікавити молодь і студентів в громадському житті, це — політично-суспільне виховання у молодечих організаціях. Панелісти ствердили, що завдяки цьому, молода людина набирає любови і пошани до культури України.

Таке суспільне виховання може бути у формі панелів, симпозіюмів чи таборів, які могли б бути співвлаштовувані всіма молодечими організаціями. Воно рівнож було б стимулом до більшої співпраці між тими організаціями у спонзоруванні інших спільних таборів.

Панелісти також наголошували потребу, щоб молодечі організації заохочували всіх членів брати участь у праці місцевих Відділів УККА, щоб вони запізналися з їхньою роботою і вишколилися на громадській ниві

Якщо йдеться про покращання відносин між УККА та молоддю, то учасники панелю заявили що конечно, щоб УККА більше цікавився щоденними проблемами молодих людей. Вони погодилися в цьому, що УККА у співпраці з професійними організаціями може започаткувати дорадче тіло для молоді, яка закінчила середні школи та університети, щоб цим способом допомогти їм у шуканні відповідних університетів, факультетів та професій.

Присявні признали також конечність участи молоді не тільки в українському житті, але також на зовнішньому відтинку. Панелісти твердили, що проєкт проф. Лева Добрянського створити українську інформаційну службу у Вашінґтоні повинен включати молодих людей. Молодь і студентство також повинні брати участь у праці вже існуючих таких служб в Ню Йорку і в інших місцевостях.

Черговою працею на зовнішньому відтинку була б акція у справі спростовування помилок щодо історії та культури України в американських публікаціях. Панелісти сказали, що УККА для цих цілей повинен створити лаву адвокатів. Завданням цієї лави було б поправляти всі такі заяви або й привести до судової відповідальности авторів.

У фінансових справах панелісти погодилися, що грошеві дотації на потреби молодечих організацій неспівмірні з їхньою програмою. Вони апелювали до УККА перевірити ці дотації і приділити більше грошей, головно для молодечих організацій. Панелісти рівнож закликали Екзекутиву УККА фінансово підтримувати всі спільні проєкти молодечих організацій.

Аскольд Лозинський представив опісля Конґресові думки та напрямні, виголошені на форумі, як резолюції.

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1976 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів	П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів
1	216	Філядельфія, Па.	36	33	444	Саскатун, Саск.	14
2	121	Ром, Н. Й.	35	34	407	Торонто, Онт.	13
3	94	Гамтрамк, Мич.	27	35	434	Монтреаль, Квібек	13
4	240	Клівленд, Огайо	27	36	63	Форд Ситі, Па.	12
5	153	Філядельфія, Па.	25	37	161	Ембридж, Па.	12
6	271	Елмайра, Н. Й.	23	38	204	Ню Йорк, Н. Й.	12
7	200	Озон Парк, Н. Й.	22	39	206	Вунсакет, Р. Ай.	12
8	340	Нюарк, Н. Дж.	22	40	217	Рочестер, Н. Й.	12
9	379	Чікаґо, Ілл.	22	41	242	Фраквілл, Па.	12
10	465	Ляшин, Квібек	22	42	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11
11	78	Майнерсвилл, Па.	21	43	83	Філядельфія, Па.	11
12	173	Вілмінґтон, Дел.	20	44	458	Гамільтон, Онт.	11
13	88	Керґонксон, Н. Й.	19	34	8	Йонкерс, Н. Й.	10
14	162	Філядельфія, Па.	18	46	13	Вотерліт, Н. Й.	10
15	292	Детройт, Мич.	18	47	56	Віллінґ, Вест. Вірдж.	10
16	5	Асторія, Н. Й.	17	48	86	Ню Йорк, Н. Й.	10
17	22	Чікаґо, Ілл.	17	49	155	Перт Амбой, Н.Дж.	10
21	42	Пассейк, Н. Дж.	16	50	164	Бервик, Па.	10
19	47	Ветлегем, Па.	17	51	214	Нюарк, Н. Дж.	10
20	32	Філядельфія, Па.	16	52	224	Сейлем, Масс.	10
21	42	Пассейк, Н. Джґ	16	53	305	Магони Ситі, Па.	10
22	89	Рочестер, Н. Й.	16	54	327	Гемпстед, Н. Й.	10
23	147	Аллентавн, Па.	15	55	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	10
24	163	Філядельфія, Па.	15	56	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	10
25	221	Чікаґо, Ілл.	15	57	371	Нюарк, Н. Дж.	10
26	304	Боффало, Н. Й.	15	58	387	Віллімантик, Конн.	10
27	375	Філядельфія, Па.	15	59	402	Етобікок, От.	10
28	432	Торонто, Онт.	15	60	430	Філядельфія, Па.	10
29	96	Піттсбурґ, Па.	14	61	437	Рочестер, Н. Й.	10
30	191	Трой, Н. Й.	14	62	452	Іст Чікаґо, Інд.	10
31	348	Янґставн, Огайо	14				
32	367	Рочестер, Н. Й.	14				

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1976 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.
1	І. Одежинський	153	70	25	В. Попович	367	14
2	В. Оріховський	353	45	26	Л. Вовк	444	14
3	В. Кобіто	121	35	27	П. Прокопенко	89	13
4	Р. Татарський,	94	27	28	Марія Гнатик	304	13
5	М. Кіґічак	240	27	29	Олександра Дольницька	434	13
6	І. Чопко	271	23	30	М. Турко	63	12
7	Текля Мороз	465	22	31	А. Джула	161	12
8	І. Петрунцьо	78	21	32	О. Чабан	242	12
9	П. Щерба	173	19	33	В. Палідвор	204	11
10	В. Квас	88	18	34	Л. Гардінк	206	11
11	І. Пригода	200	18	35	В. Шаран	407	11
12	П. Федик	292	18	36	Д. Пищ	458	11
13	Олена Олек	22	17	37	Марія Кульчицька	8	10
14	М. Семків	379	17	38	П. Шевчук	13	10
15	Квітка Стецюк	25	16	39	П. Когут	56	10
16	Анна Гарас	47	16	40	І. Сєрант	86	10
17	І. Гуцайлюк	147	15	41	М. Фединишин	155	10
18	М. Гаврилюк	162	15	42	О. Твардовський	214	10
19	В. Зорич	432	15	43	О. Ірха	224	10
20	М. Хоманчук	5	14	44	М. Гентош	305	10
21	М. Драпала	96	14	45	Ірена Олійник	387	10
22	Т. Дуда	163	14	46	Я. Вурій	402	10
23	В. Колодій	191	14	47	М. Малинівський	437	10
24	Марія Макар	348	14	48	Марія Сцібело	452	10

СТЕПАН ГАВРИШ, головний організатор

Українська „Іскра Надії"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Українська „Іскра Надії" в Каліфорнії

пластун Роман Кропив'янський із Денверу напередодні зворотньої подорожі. Його жаль поділяє більшість пластунів.

Остання загальна збірка. Вручаються відзнаки, нагороди, посвідчення. Писар новацького табору Люба Городецька підсумовує у своєму зверненні до присутніх: „Як ті, що їхали сюди сто років тому шукати золота, так і ми приїхали шукати скарбів. Які скарби? Скарби пізнавання природи, пластування і, найголовніше, зближення українських пластунів. Ми ці скарби знайшли у таборуванні, в співпраці і в братерстві. Ці скарби залишуться у спогадах учасників цього табору. Правда, нам сумно прощатися, але знайдені нами скрарби будуть нас підтримувати на дусі до наступної зустрічі".

О. С-п.

Друг мій Омелян

(У другу річницю смерти Омеляна Бачинського)

Я не люблю писати некрологів. Не люблю подавати деталей життя. Це — справа бібліотекарів і біографів. Вони — людини серйозні і скрупулятні. У мене ж — тільспогади рояться в голові. Вони породжують неспокій. Той неспокій, який завжди зі мною і який не дає заснути. Я хочу дивитися на людей, що відійшли, як на живих. Може, саме тому, я ніколи не проходив мимо відкритої домовини близької мені людини. А от саме такою близькою людиною був мені покійний Омелян Бачинський, який постійно звав мене Льонею, а я його — з уваги на посивілу борідку — Омеляном Омеляновичем, або й просто Омельком. Він був і залишився старшим за мене. Багато старшим. Однак він ніколи не хизувався своїм віком, як і не посилав мене, як молодшого, по цигарети. Таким був мій друг Омелько. Друг не лише тому, що доля судила нам провести якихось 15 або й більше років життя на тій самій роботі, а ще й тому, що нас зв'язували однакові погляди на багато проблем українського питання. Ми мали також багато однакових поглядів і на життя — власне й сімейне. Я шанував його сім'ю, а він — мою. Він любив тварин і любив їх я. Я ще й досі люблю, а він десь там у незвіданому світі — вірю в це — любить їх і нині. Та понад усе він любив життя. Завжди прагнув, щоб воно квітло буйним квітом, немов отой зелений катран, що його він не раз бачив на широких степах українських, у полоні „переможної армії" бувши.

Життьові дороги друга мого Омеляна були поплутані, заплутані і переплутані, немов волосінь вудки недосвідченого рибалки. Та він умів розплутати ту волосінь і таки закинути вудку. Це, очевидно, не значить, що він був риболовом. Зовсім ні. Він був просто людиною, яка вміла вийти із кожного скрутного становища. І вийти чесно. Я й досі бачу, як він, гладячи свою посивілу борідку, що на цілих — як він казав — двадцять років від нього молодшою була, радив людям і колеґам по праці. У тих порадах було стільки людяности, стільки тепла й доброзичливости, що їх неможливо описати.

А радити він мав усі підстави. Знав — чи, вірніше, — говорив вісьмома мовами. Був чудесним радіомовцем, оксамитний голос якого ще й досі звучить у вухах багатьох людей і моїх знайомих та друзів, які його ніколи не зустрічали. Був пластуном і був націоналістом. Не тим, як кажуть люди, закукуріченим, а просто людиною, відданою українській справі, хоч його мати — віденка. Але це була та віденка, яка усім серцем полюбила Україну і навчила тієї любови свого сина. Батько — учитель гімназії, який іноді смикав за чуприну одного з моїх друзів і колеґ, коли той не так, як слід, співав „Коль славен Господь во Сіоні". Любив Омелько своїх батьків.

Та з усіх мов, що ними він говорив, найпалкіше і найпристрасніше любив мову України. Любив і дітей своїх навчив. Ніколи не доводилось мені чути в його домі, в якому я частенько бував, іншої мови, крім української. І намагався говорити літературною мовою і такої навчав своїх — тепер уже дорослих і одружених — дітей.

— Льоню! — казав він часто, гладячи, як завжди, свою посивілу борідку, а як на твоє східняцьке вухо звучить отака й отака фраза?

Одне слово, Любив Омелько українську мову. Любив навіть аж надто і часто обурювався, коли в якійсь українській газеті не розумів написаного і надрукованого.

Само собою зрозуміло, що, крім своїх професійних обов'язків, мав друг мій Омелян ще багато інших. Ніколи не відмовлявся допомогти, говорячи за Франком, громаді лупати скалу. Чесно і віддано працював на громадській ниві. Пригадую, з якою любов'ю говорив він про свою працю в студентському, як кажуть у Галичині, кружку, у Пласті, бувши у Відні чи на Закарпатті, де будував Україну, чи в рідних своїх сторонах — на Рогатинщині. Скрізь, де б він не бував, знаходив друзів. Умів Омелян дружити і цінував дружбу. Умів бути товаришем і побратимом. Тим побратимом, які, мабуть-таки, перевелися вже на українській землі і поза її межами. Це він умів так просто, невимушено і щиро сказати, як і Петро в „Наталці-полтавці", просту і глибоку змістом: „Будь моїм приятелем!"

І він був приятелем. І на роботі і в житті.

Десь колись, як пройдуть роки, може ще хтось із друзів чи знайомих Омеляна за склянкою чаю чи за чаркою оковитої не раз згадає мого друга Омеляна і додасть до цих рядків кілька більше конкретних фактів. Я ж розповів те, що нагорнули роки спільної праці у моїй душі. А нагорнули вони, як казав Хвильовий, велику могилу. Могилу спомнів, які не підуть у забуття. Не підуть, бо це — мій друг Омелян.

Левко Гусин

ПРЕЗ. ФОРД І ДЖІММІ КАРТЕР...

ТРЕТІЙ ДЕНЬ КОНҐРЕСУ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ня в ЗСА, д-р Куропась зазначив, що нача перша іміґрація, тобто до 1914-го року, поклала підвалини під українську громаду, а цією підвалиною були наші церкви та наші братські союзи.

Друга наша іміґрація, тобто між двома світовими війнами збагатила українську громаду в ЗСА більшою кількістю інтеліґентів, що спричинилося до скріплення національної свідомости.

Після Другої світової війни наша третя іміґрація дуже скріпила українську громаду в ЗСА в кожному відношенні.

Д-р Куропась дальше сказав, що ми сьогодні надмірно турбуємося нашою майбутністю в ЗСА ,бо тепер справи виглядають багато краще, ніж в 1920 - 30-их роках, коли в Америці панував дух урядової асиміляції, а сьогодні існує період „етнічного відродження". Однак, д-р Куропась зазначив, що ми мусимо прикладати ще багато зусиль, бо деякі видатні американські політичні діячі не трактують цей загальний етнічний рух серйозно. Однак, українського руху в ЗСА і по цілому світі боїться Леонід Брежнєв і компанія, і тому ми повинні використовувати позитивне ставлення американського уряду до етнічного відродження.

Д-р Куропась заявив, що протягом минулого року Білий Дім та різні урядові аґенції виявили велике зацікавлення проблемами і бажаннями національних груп: Президент Дж. Форд створив спеціяльну Комісію для відбудови та відродження етнічних частин міст, уряд розглядає питання щодо фондів на етнічні та спадщинні студії, створено Дорадчу Раду при Бюрі Перепису Населення, яка має подбати, щоб під час перепису в 1980-му році було відмічене національне походження громадян ЗСА, в тому числі й українців, що може виявити, що нас в Америці навіть більше ніж два мільйони.

Отже, американські громадяни українського походження та інші національні групи мають тепер такі можливості, яких не мали давніше — сказав д-р Куропась. Він також підкреслив факт, що президент Форд відбув довшу розмову з Патріярхом Йосифом, що під час „Українського Тижня" у Вашінгтоні представники жіноцтва і молоді відвідали Білий Дім, а на наших імпрезах промовляють високі урядовці. Значить „етнічна справа" стала дуже важливою в Америці, на що вказує факт, що заява президента Форда про те,, що Східня Европа не є опанована Совєтським Союзом, викликала гостру реакцію з боку не тільки громадян зі Східньої Европи, але також американського загалу і преси, та причинилася до того, що в суботу, 9-го жовтня, віцепрезидент 9-го жовтня віцепрезидент Нелсон Рокефеллер прибув на XII Конґрес Українців в Америці, щоб пояснити цю нефортунну заяву Президента.

ВИСТУП ПАСТОРА МАЙКЕЛА БОРДО

Представник СКВУ, д-р Юрій Даревич, представив англіканського пастора Майкела Бордо з Великобританії, який є керівником дослідчого інституту „Кестон коледж", що займається питанням поборювання релігії та нищення церков в комуністичних країнах, зокрема в СССР. Пастор Бордо заявив, що його зокрема турбує переслідування віруючих в Україні та що створений ним „Кестон коледж" виступає в обороні українців всіх віровизнань, переслідуваних в СССР. Пастор Бордо виявив добру поінформованість про Голгофту Української Православної і Католицької Церков, переслідування українців - баптистів, зокрема пастора Юрія Вінса, та заявив, що в його дослідчому інституті 1977-ий рік буде „Українським Роком". Він сказав, що не зважаючи на переслідування ,в Україні тепер проходить „Християнське відродження", яке стає прикладом для цілого світу. Показуючи видані „Кестон коледжом" матеріяли про ситуацію в Україні, пастор Бордо поінформував, що його інститут вніс гострий протест до Світової Ради Церков проти переслідування українських віруючих. Заявляючи, що люди у вільному світі мусять виступати в обороні переслідуваних, пастор Бордо сказав українською мовою, що він виступає „За свободу релігії і віри в Україні та за вільну Україну".

ВІДЗНАЧЕННЯ ДИР. ВАСИЛЯ ШАРВАНА

Мґр Іван Базарко, екзекутивний директор УККА, дручив для дир. Василя Шарвана Почесну Грамоту УККА за ведення протягом 25-ти років щоденної української радіопрограми в Боффало, Ню Йорк, на якій п.

Відзначення для заслуженого громадянина-діяча, довголітнього керівника української радіопрограми в Боффало, Василя Шарвана (посередині), якому предсідник Конґресу проф. д-р Петро Стерчо (зліва) та екзекутивний (тепер: адміністраційний) директор УККА мґр Іван Базарко вручили Почесну Грамоту.

Шарван інформує українських та інших слухачів про діяльність УККА. Почесна грамота відзначує Василя Шарвана також за те, що взірцево виконує вже протягом 5 років функції голови Відділу УККА в Боффало.

ДРУГИЙ ПРИВІТ ВІД КАРТЕРА

Під час недільної пленарної сесії наспіла друга з черги телеграма від демократичного кандидата на президента, Джіммі Картера, в якій він висловив жаль, що не міг особисто бути на XII Конґресі, але заявив, що піддержує змагання українського народу. В суботу Дж. Картер теж переслав привітальну телеграму Конґресові Українців в Америці.

ІНШІ ПРИВІТИ

Особисті привіти зложили для Конґресу: д-р Володимир Стойко від Наукового Товариства ім. Шевченка; д-р Роман І. Смук, голова й основник Українсько - американської Фундації, яка має за завдання допомогти зберігати, розвивати і продовжувати українську культуру; балетмайстер Василь Авраменко та Микола Медвідь, голова Відділу УККА в Лос Анджелесі, Каліфорнія, який поінформував про діяльність української громади в тому стейті.

Звіти Комісій

Під час останньої пленарної сесії Конґресу делеґати заслухали звітів поодиноких Комісій, які відбували під час Конґресу наради та які схвалили відповідні резолюції. Звіти складали: 1) Верифікаційна комісія голова мґр Іван Базарко, — яка поінформувала, що в Конґресі взяло участь 487 управнених до голосування делеґатів, 2) Комісія зовнішніх зв'язків — голова інж. Богдан Федорак, 3) Фінансова комісія — голова мґр Уляна Дячук, 4) Професійна комісія гол. інж. М. Гончаренко, 5) Комісія Шкільництва і Виховання — голова проф. д-р Євген Федоренко, 6) Комісія молоді і студентства — голова мґр Христя Кульчицька, але звітував адв. Аскольд Лозинський, 7) Комісія науки і культури — голова проф. д-р Омельченко (Комісія на пленарній сесії не звітувала), 8) Комісія Організаційна — Відділів УККА — не звітувала на цій сесії; 9) Комісія розгляду становища в Україні — голова проф. д-р Богдан Гнатюк, а звітував секретар ред. Ігнат Білинський, 10) Комісія внутрішніх справ — голова Йосип Лисогір, 11) Резолюційна комісія — голова д-р Володимир Душник.

Конґрес прийняв пропозицію Резолюційної комісії, щоб всі резолюції поодиноких Комісій схвалити в принципі й доручити Резолюційній комісії їхнє остаточне оформлення.

Вибори і закінчення Конґресу

З уваги на те, що зміни в статуті зайняли багато часу — а без схвалення цих змін Номінаційна комісія не могла діяти — та Комісія мала дуже мало часу для виготовлення списка кандидатів — поінформував голова Комісії, п. Володимир Сохан. Тому на деякі пости окремі члени — органі зації, що не призначили осіб, зроблять це згодом.

Відтак п. В. Сохан відчитав список кандидатів до керівних органів УККА. Згідно зі статусом, переведено окремо вибір президента УККА, а після того усіх інших. Одиноким кандидатом на президента був проф. д-р Лев Добрянський. (Звіт Номінаційної комісії поданий на іншому місці в цьому числі).

Вибори проходили в дуже швидкому темпі, бо адміністрація вимагала звільнення залі з уваги на те, що в ній мав відбутися бенкет іншої організації. Хоча список кандидатів обрано подавляючою більшістю голосів, то делеґати деяких організацій зголосили свої застереження і протести. Не погоджуючись із способом ведення Конґресу та деякими постановами цього XII Конґресу Українців в Америці, деякі організації: Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА) та Спілка Визволення України (СВУ), відмовилися призначити своїх представників до Контрольної Комісії, а студентські та молодечі організації, як також представники комбатантських організацій вимагали, щоб не Номінаційна Комісія, а їхні організації номінували представників до керівних органів УККА. Номінаційна Комісія і Конґрес погодилися на вимоги студентів і комбатантів. Протест теж внесла делеґація Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), заявляючи, що на телефонічне доручення Головної Управи і голови д-ра Ахіля Хрептовського, УЛТПА часово не братиме активної участи в діяльності керівних органів УККА, точніше до травня 1977-го року, коли відбудеться з'їзд делеґатів Товариства. Остаточне рішення у рівних органах УККА винесе саме з'їзд. Кілька представників організацій, які належать до Конференції Центральних Академічних Професійних Товариств заявили, що правдоподібно всі члени Конференції, крім Товариства Інженерів рішать не призначувати представників, аж поки на своїх нарадах не оцінять діяльности XII Конґресу Українців в Америці. Речники Професійних Товариств заявили, що вони солідаризуються із становищем і протестом УЛТПА.

Протести і ці заяви відбувалися саме в час, коли адміністрація готелю вимагала негайного звільнення залі. Проф. д-р Стерчо закрив XII Конґрес Українців в Америці, після чого відспівано „Ще не вмерла Україна" та відмовлено молитву, яку перевів о. Володимир Базилевський.

КЕРІВНІ ОРГАНИ УККА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

КРАЙОВА РАДА УККА

а) Голова — Екзекутивний заступник президента.

б) По одному делеґатові, призначеному найвищими на терені ЗСА зверхниками трьох головних українських віровизнань.

в) По одному делеґатові від кожної активної крайової чи центральної організації; центральні організації, що мають більше чим 10 активних відділів, мають право делеґувати по ще одному додатковому делеґатові.

г) Голови, чи їх заступники, тих 12 відділів УККА, які за листою, усталеною 1-го травня кожного року канцелярією УККА, зібрали в попередньому році найбільшу суму національного датку, при чому з одного стейту не може бути більше чим три відділи.

ґ) Делеґати виховних і наукових інституцій, які не мають фізичних членів, а яких право членства Краєва Рада признає.

д) Члени Крайової Екзекутиви УККА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УККА

мґр Іван Винник, голова — ООЧСУ
д-р Іван Скальчук — УНС
-- — УРС
-- — „Провидіння"
-- — УНПоміч
-- — ОДВУ
дир. Іван Поритко — ОбВУА
-- — ЦУКА
--------------------------------------- — Проф. Організації
мґр Ярослав Савка — УГОА
-- — СВУ

КРАЙОВИЙ ГРОМАДСЬКИЙ СУД УККА

Мґр Роман Гуглевич — голова; д-р Микола Ценко, д-р Роман Клюфас, мґр Адам Гординський, д-р Матвій Стахів, мґр Аскольд Лозинський, д-р Олександер Соколишин і д-р Нестор Олесницький.

Помер Іван Заблоцький, кол. довголітній секретар 94-го Відділу УНСоюзу

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла вістка, що в понеділок, 11-го жовтня ц. р., в ранніх годинах помер на 88-му році життя Іван Заблоцький, найстарший член 94-го Відділу УНСоюзу ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Міч., та колишній і довголітній його секретар.

Покійний народився в 1888 році в селі Лугові, повіт Жовква, Україна, а після приїзду до Америки у 1908 році став членом УНСоюзу. Впродовж довгих років він був секретарем цього Відділу та багатократним делеґатом на Конвенціях УНСоюзу. Вкінці він був найменований почесним головою Відділу, а на недавньому ювілейному бенкеті нагороджений почесною грамотою УНСоюзу. Бл. п. Іван Заблоцький був також активним в українському громадському житті, а зокрема в УККА та ЗУАДК. Осиротив доньку Анну.

Похорон бл. п. Івана Заблоцького відбудеться в четвер, 14-го жовтня ц. р. о годині 9-ій ранком з похоронного заведення Бугая до української католицької церкви в Гемтремку і на цвинтар Елійот. Пам'ять про Покійного ,який віддав стільки труду для 94-го Відділу УНСоюзу та місцевої громади, залишиться надовго серед союзовців та українських патріотів.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фото знимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо - очевидно — ці фотознімки нам надіслано

Христофер Валовен, син Івана та Анни Валовен, новий член 263-го Відділу УНСоюзу у Фултон, Н. Й

Каролина Хомик, доня Степана та Олесі Хомик, нова членка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Рігард Хомик, син Степана та Олесі Хомик, новий член 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Сузанна Литвинчук, доня Олекси та Ольги Литвинчук, нова гленка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Тріша Гендрікс, доня Ляври та Воррена Гендрікс, нова членка 263-го Відділу УНСоюзу у Фултон, Н. Й.

Рональд Хомик, син Степана та Олесі Хомик ,новий глен 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Лаура Бура, доня Володимира та Маріянни Бура, нова членка 270-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиґі, Н. Дж.

Вілліям Лейтос, син Марії Лейтос, новий член 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу внука Вілліяма дідусь Теодор і бабуня Тессі Кушнір.

Норма Литвинчук, доня Олекси та Ольги Литвинчук, нова гленка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Андрій Володимир Ліщук, син Марії та Володимира Ліщуків, новий член 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н. Дж.

Микола Ардан мол., новий член 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й. Вписав 6-річного Миколу в члени УНСоюзу його батько Микола Ардан ,який є членом УНСоюзу від 1957-го року.

Марко Е. Романишин, син Йосифа та Елінори Романишин, новий член 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й. Маленький Марко є третім покоління союзовців. Його дідо вступив в члени УНСоюзу в 1937-му році.

Анна Марія Ліщук, доня Марії та Володимира Ліщуків, нова членка 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н. Дж.

Мілтон Литвинчук, син Олекси та Ольги Литвинчуків, новий член 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Михайло Гендрікс, син Ляври та Воррена Гендрікс, новий член 263-го Відділу УНСоюзу у Фултон, Н. Й.

Іван Адам Ардан, новий глен 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й. В члени УНСоюзу вписав 8-річного Івася його батько Микола Ардан, глен УНСоюзу від 1957-го року

Іван Васічко (6 років), син Василя і Розалії Васічко, став гленом 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й. ще в 1973-му році, маючи тоді 3 роки.

Леслі Марія Буско, донька Михайла та Ірени Буско, членка 263-го Відділу УССоюзу у Фултон, Н. Й.

ВІСТІ СУЖК

КОНКУРС МОЛОДОГО ПЕРА

Управа СУЖК проголосила конкурс на творчість молодих. Просимо звернути увагу на проголошений комунікат в українській пресі. Просимо всі українські Редакції часописів і журналів присвятити цій справі належну увагу, та вчас надсилати конкурсові матеріяли. Ціль конкурсу: заохотити наших молодих адептів журналістики до активної співпраці з нашою пресою.

ЗУСТРІЧ З МОЛОДИМИ ЖУРНАЛІСТАМИ

У найближчому часі СУЖК організує зустріч з молодими редакторами і журналістами, для взаємного обговорення різних проблем, так журналістичного, як і суспільно - громадського і політичного порядку. Про час і місце буде своєчасно повідомлено. Просимо молодих журналістів до участи.

ПОСИЛЕННЯ СПІВПРАЦІ З СУЖА

Не тільки те, що Спілки Українських Журналістів Канади і Америки творять Федерацію цих Спілок та мають багато спільних і дуже подібних проблем, ми робимо всі старання, щоби якнайбільше пожвавити нашу співпрацю, в надії, що спільними силами зможемо легше подолати деякі наші проблеми. Нове число „Українського Журналіста" буде знову нашим спільним виданням з матеріялами обох Спілок. Плянується також нову Зустріч членства обох Спілок.

РАВТ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ І РАДІО

Для введення певних новостей у програму наших щорічних Равтів Української Преси і Радіо, запляновано запросити на зустріч представників всіх молодечих і жіночих Організацій, для спільного обговорення програми Равту, який відбудеться у перших місяцях 1977 р. Управа СУЖК буде вдячна за одержані від Вас думки чи побажання відносно програми Равту.

РІЗНЕ:

а) Загальні річні збори СУЖК заплановані на листопад ц. р. Покликано до життя Номінаційну комісію.

б) Просимо всіх членів вирівняти членську вкладку, яка виносить тільки два дол. річно, як рівнож залеглість за попередні числа „Українського Журналіста".

в) Будемо вдячні за фінансову допомогу - пожертву на збільшення фонду конкурсу молодого пера.

г) Доцьогочасну працю нашої Спілки УЖК ми у багатьох випадках завдячували фінансовій допомозі наших щедрих жертводавців - меценатів з кіл наших професіоналістів. Дуже просимо за дальшу піддержку у нашій праці. Всіх жертводавців будемо проголошувати у нашій пресі і під час Равту.

ґ) Просимо українську пресу надсилати свої видання для Архіву Спілки на адресу:

Association of Ukrainian
Journalists of Canada
140 Bathurst Street
Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

Філядельфія (Відділ УККА). — Управа Відділу УККА у Філядельфії інформує, що цьогорічне Листопадове Свято відбудеться в неділю, 31-го жовтня ц.р. з участю довгоочікуваного у Філядельфії хору „Думка" з Ню Йорку. Коротку промову виголосить учасник Листопадового Чину, проф. Микола Остап'як, а деклямуватиме мистець слова Курило з Бінгемптону. Філядельфійська українська громада матиме змогу гостити в себе по довгій перерві хор „Думка" з Ню Йорку, який з цієї нагоди дасть свій концерт.

Зої Полевській призначено нагороду

Зоя Полевська

Видатна українська челістка-віртуоз Зоя Полевська тільки що одержала з Кембріджу, Англія, нагороду за „видатні досягнення в музиці" — бронзову плиту на дубовій дошці пошани" з емблемою Міжнародної Енциклопедії „Хто є Хто в музиці".
До того ж їй надіслано почесний диплом. Концерт челістки передано 28-го серпня ц. р. по радіостанції ДаблюЕнВайСі, його присвячено пам'яті її матері, славної челістки проф. Людмили Тимошенко Полевської.

Зоя Полевська виступала з численними концертами і була солісткою з оркестрами, в цьому зі славною оркестрою в делля Скалля в Міляно в Італії, де одержала Орден "Dama d'Onore di Merito della Concordia" великий золотий хрест яким нагороджують за заслуги в літературі і музиці.

Н. Н.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Конкурс СУЖ Канади на творчість молодих

Управа Спілки Українських Журналістів Торонто Канади проголошує конкурс на літературну і журналістичну творчість молодих авторів, твори яких друкувалися українською мовою на сторінках українських часописів або журналів, або були видані окремими виданнями поза межами України у 1976 р.

В конкурсі можуть брати участь молоді автори до 25-го року життя, або до віку закінчення університетських студій.

Конкурс молодої творчости за 1976 р. буде проведено за такими правилами:

1. Кожна Редакція українського часопису або журналу поза межами України надсилає на конкурс найбільше три, вибрані нею твори молодих авторів у формі вирізків із сторінок своєї публікації (статті, репортажі, літературні — прозові або поетичні твори, спомини, нариси і т. п.). Всі ці твори мусіли бути друковані в даному часописі або журналі, або видані окремими виданнями.

2. Молоді автори можуть особисто надсилати на конкурс свої твори, і були друковані в часописах чи журналах, або видані окремими виданнями в 1976 р.

3. Жюрі, покликане Управою Спілки Українських Журналістів Канади, оцінить з-поміж надісланих на конкурс творів найкращі з ділянки журналістики, літературної прози і поезії, та призначить гонорари. Жюрі матиме право встановити клясифікацію і кількість нагород відповідно до надісланого конкурсового матеріялу.

4. Спілка Українських Журналістів призначує від себе на премії для авторів нагороджених творів 200.00 дол. і закликає українське громадянство, зокрема українських професіоналістів і бизнесменів добровільними пожертвами збільшити цей фонд конкурсових премій.

5. Реченець для надсилання конкурсових творів кінчиться 15-го січня 1977 року.

Управа СУЖ Канади просить Редакції українських часописів та журналів і окремих молодих авторів негайно надсилати конкурсові твори. Імена авторів і назви часописів, що надсилають твори на конкурс, треба подавати в окремому заклеєному конверті, позначеному гаслом ,яким треба позначити також конкурсовий твір. Конкурсову пошту спрямовувати на адресу СУЖК:

Association of Ukrainian
Journalists of Canada
140 Bathurst Street
Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Управа Спілки Українських Журналістів Канади

Від Винниченківської Комісії УВАН

Список пожертв 15-ий

Дотеперішні пожертви на „Фонд Винниченка" від свідомих українських патріотів у вільному світі допомогли науковій Винниченківській комісії УВАН упорядкувати і дещо видати з багатющої літературної спадщини покійного письменника („Слово за тобою, Сталіне" — роман-памфлет, „На той бік" — повість, „Пророк" — драма, Збірник матеріялів і документів ч. I).

На сьогодні в основному закінчено велику редакційну працю над першим томом (450 стор. машинопису) „Щоденника" В. Винниченка. У цей I-ий том „Щоденника" ввійшли всі записи, спостереження й думки письменника від 1911 по 1920-ий рік включно.

Розпочато працю над нотатками В. Винниченка, що виповнять другий том його „Щоденника" від 1921 року і далі. У редакційному опрацюванні неопубліковані досі: роман — „Вічний імператив", повість — „Злочинство". Плянується збірник матеріялів до 100-річчя від дня народження В. Винниченка, що припадає на 1980 рік. Реєструються і каталогізуються матеріяли і твори В. Винниченка, що надходять до архіву від різних українських громадян і установ. Закінчується упорядкування величезного і виключно важливого листування В. Винниченка.

На цю важливу для нашої науки і культури працю Винниченківської комісії УВАН у цьому ще неповному 1976 році надійшли пожертви від таких жертводавців: Юрій Кравчук (Еріє, Пен.) — 650 дол. Інж. Василь Ростун (Чікаго) — 500 дол. (попередня пожертва 1.200 дол., разом — 1.700 дол.); Софія Гаєвська — 280 дол. (попередні пожертви 720 дол. — разом — 1000 дол.); архіт. Микола Громницький, зі Сан Франціско — 100 дол. (Світлої пам'яті незабутньої, дорогої дружини Віри); д-р Данило Антоневич (Ошава, Канада) — 100 дол.; д-р Борис Филипчак (Пассейк) — 100 дол.; інж. Святослав Боженко (Сан Франціско) — 75 дол.; Олександер Скоп (Каліф.) — 70 дол.; Сергій Криволап (Аделаїда, Австралія) — 86.48 дол.; д-р Юліян Мовчан — 50 дол.; Н. Закидальська (Торонто) — 50 дол.; Володимир Борисюк (Аделаїда, Австралія) — 36.30 дол. По 25 дол.: Галина Гувер (Сан Франціско), Валентина Лімонченко (Вашінгтон), Теодор Ткачук (Зіланд, Міч.). По 20 дол.: інж. Сава Зеркаль (замість квітів на могилу сл. п. інж. Богдана Мрозовського); інж. Петро Марченко (Рівер Едж, Н. Дж.), д-р Мирон Зарицький (Бруклин), Олександра Бражник (Ню Йорк). Інж. Петро Матула (Потомак) — 15 дол. По 10 дол. Анастасія Забродська (Лансінг, Міч.), Євфросинія Литвінова (Торонто), Юрій Лавріненко, Ганна Щерей, Іван Холодняк, Ганна Пашковська, Олекса Мельниченко (Фльоріда), Федір Гайовий (Міннеаполіс), Олександер Діберт (Монтерей), Семен Нечипорук (Чіктоваґа, Н. Й.), Олександер де Шудрий, Микола Андре (Бруклин), Віктор Андре (Бейсайд, Н. Й.), Зінаїда Мацик (слав. пам. Спиридона Довгаля). По 5 дол. Федір Корсун Філядельфія), Михайло Гринішак (Елізабет).

Винниченківська комісія щиро дякує всім жертводавцям. Збірка пожертв у фонд опрацювання й видання спадщини В. Винниченка продовжується. З огляду на нові проблеми, а з ними і нові трудноші, які постають перед опрацюванням рукописних матеріялів, Винниченківська комісія УВАН.

УВАН, як наукова установа, користується правом податкових пільг (Текс Екземпт.). Усі пожертви у фонд Винниченка при УВАН можна відраховувати від суми податків.

У ЗСА чеки просимо виписувати на The Ukrainian Academy (Fund Vynnychenko)
а посилати їх на адресу:

The Ukrainian Academy of Art and Sciences in the U.S., Inc.
206 West 100th St.
New York, N.Y. 10025

Срібний ювілей 15-го Відділу УЗХ у Міннесоті

Українське жіноцтво, яке щасливо пережило війну і повоєнні скитання, переїхавши до Америки і поселившись у Міннеаполісі і Сант-Полі не забули й за тих, що залишились по таборах в Европі. Кожна з нас і кожна по своєму затримала прощальний погляд тих, що мусіли залишитись у таборах не знати на як ще довго. Кожна з нас глибоко в душі постановила, як нам Бог допоможе, то ми пам'ятатимо про їхнє прохання: „Не забувайте і про нас!".

Відгорнувши від себе злидні, треба було щось починати робити бо сидіти так, нам здавалось — гріх. Вони ж бо чекають на нашу допомогу. На пропозицію сл. п. Дарії Янович зійшлося невелике число пань і після короткої виміни думок вирішено скликати загальні збори жіноцтва.

Дня 12-го жовтня 1951 р. відбулися Загальні Збори, на яких засновано 15-ий Відділ Українського Золотого Хреста — УЗХ в містах Міннеаполіс—Сант-Пауль. Організація УЗХ має перед собою великі завдання допомогового характеру і суспільно-громадського, тому ми влилися в її ряди. На рідних Землях ворог нищить все — мову, культуру й традицію, а тут, те все ми можемо спокійно плекати.

Членкині Українського Золотого Хреста активно включилися у суспільно-громадську роботу, у життя церковних громад, до яких належали, навчали в українських школах, працювали з молоддю розучуючи з ними різні п'єси. Одначе, нас чекала і та, інша ділянка, треба було зібрати гроші на допомогу старшим віком, і немічним тут і тим, що залишились по таборах в Европі. На цю ціль ми влаштували забави, робили збірки, ходили з колядою, а також збирали одяг потребуючим. Наш 15-ий Відділ УЗХ за перші два роки вислав близько 1,500 дол. і понад 50 пачок одягу для залишенців в Европі. Крім одноразової допомоги тут потребуючим на місці, ми мали окремі фонди, І. Пертручка і сл. п. Оксани Лятуринської. Висилали і на такі установи, як: ЦеСУС, КоДУС, дитячий садочок і НТШ-е, якого фундатором є Енциклопедія Українознавства. За всю цю допомогу дістаємо зворушливі листи подяки.

Від 1968 р. УЗХ безперебійно допомагає політичним в'язням і їхнім родинам в Україні, а по цей бік залізної заслони включалися в акції оборони, висилаючи листи і телеграми до: президента Форда, Міжнародного Червоного Хреста, сенаторів та інших, розповсюджували Самвидавні матеріяли та збирали підписи під петиціями.

Наш Відділ відгукнувся на заклик потерпілих від землетрусу в Югославії і переслав 1,600 фунтів одягу, а також і грошову допомогу.

Від 1975 р. ми спрямували нашу допомогу на Південну Америку з огляду на невідрадну там політичну ситуацію, тим більше, що там є багато українських поселенців, уже старших віком, які потребують матеріяльної допомоги.

У цьому подвійно ювілейному році наш Відділ всеціло включився в Комітет 200-ліття і брав активну участь у всіх імпрезах заплянованих Комітетом.

Український Золотий Хрест не тільки високо несе стяг харитативної праці скрізь там, де її треба, але й вкладає свою чудову нитку у тканину американської культури. Наші членкині — Марія Процай працює у мистецькому напрямку і то не лиш в Америці, Оксана Бринь у музичному світі і Люся Каркоць, яка на запрошення Смисоніен Інституту з нагоди 200-ліття Америки, 5 днів у тому великому центрі культури столичного міста продемонструвала мистецтво писання писанок та багато інших, які виступають в школах, телевізорі, бібліотеках та інших місцях з різних нагод.

Проіснувавши перше чверть століття, Золотий Хрест 9-го жовтня ц. р. відзначатиме Срібний Ювілей, на який запрошує все українське громадянство Міннеаполісу і Сант-Паулю. Ми вдячні всім хто допоміг нам — допомогти ближньому, за це щире вам спасибі. Ювілейні святкування відбудуться у залі української православної церкви св. Михаїла в Міннеаполісі. Товариська зустріч почнеться о год. 5:30, вечеря 6:30, а забава о год. 9-ій вечора.

У програмі святкувань візьмуть участь: гість з Европи — Голова Проводу ОУН Олег Штуль-Жданович, секретарка Головної Управи УЗХ із Детройту Валентина Мушинська і членкиня 15-го Від. УЗХ Оксана Бринь — солістка.

Побачимось на Срібному Ювілеї — Золотого Хреста!

Надія Каркоць

Вашінґтонський секстет „Намисто" на платівці

Секстет „Намисто". В першому ряді: Уляна Сось, Оксана Лев, Віра Пилипець. В другому ряді: Соня Круль, Юля Ломацька, Галина Максимюк.

Місто Вашінгтон, з якого вийшло вже чимало передових виконавців американської музики, наприклад Дюк Еллінгтон, Роберта Флек, нині є осідком українського жіночого секстету „Намисто".

Секстет зорганізовано не цілих чотири роки тому, але він довгі місяці не виступав публічно, а весь час присвячував тренуванню голосів і вивченню репертуару. Ця серйозна підготова зробила своє, бо нині секстет „Намисто" це — зіспіваний музичний ансамбль із своєрідним звучанням, що є синтезою гармонійности голосів, музичного оформлення окремих пісень і їх виконання.

Виступи вашінгтонського секстету тепер доступні усім у кого є грамофонний програвач, бо цими днями вийшла перша платівка ансамблю, яка називається „Намисто співає".

Платівка віддзеркалює увагу, з якою ансамбль ставиться до усіх своїх виконань. Вона вироблена професійно за допомогою усієї доступної нині звукозаписної техніки і при акомпаньяменті професійних нюйоркських музик, які постійно працюють у цій ділянці.

На платівці 12 точок — окремих пісень і в'язанок. Усі вони в оригінальному музичному оформленні, виконані здебільшого у жвавому темпі. Наіть такі відомі пісні як „Рута", „Ой гарна", „Мої Іванки" і „Водограй" виконані своєрідно, але в той же час із збереженням усіх притаманностей цих пісень.

Коли секстет „Намисто" творився, він взяв собі за ціль плекання пісень легкого жанру з українського народного і сучасного репертуару. Перша платівка „Намисто" це добрий вибір саме такого роду пісень. Тут є і тужлива пісня „Чекання", і баляда „Коло твого двору", яка переходить в жанр легкого „року" і повертається накінці до народного мотиву, і „Струмочок" із синкопічним ритмом, і в'язанка „Перелаз". Усі пісні на платівці виконані чистою дикцією, що допоможе слухачам вивчити менше відомі, але причепливі пісні.

Хто творить склад ансамблю „Намисто"? Насамперед це шість співачок з вашінгтонської української громади: Уляна Сось і Юля Ломацька — перші сопрани; Соня Круль і Оксана Лев — другі сопрани; Галина Максимюк — перший альт і Віра Пилипець — другий альт.

Музичним керівником секстету (і педантом у музичному виконанні) є Петро Круль. Він також аранжує усі пісні, що їх виконує секстет. Постановником платівки „Намисто співає" є Василь Лев, мол.

Під час естрадних виступів секстетові акомпаньює інструментальне тріо вашінґтонців — Оленка і Ляриса Курилас та Ірина Ясінська. Але для виготовлення платівки Василь Лев заанґажував нюйоркських музикантів Вила Булвейра, Джіна Бертонсіні, Рассела Джорджа і Ронні Зіто. Джек Кортнер і Квітка Цісик-Кортнер діяли як консультанти при звукозаписуванні платівки.

Увага, з якою здійснено платівку „Намисто співає", помітна навіть в перекладах на англійську мову назв окремих пісень на обкладинці. Тут переклад дає зміст пісні, не її точну назву. І так, наприклад „Коню сивенький" передано як "Parting" (Розлука), а не (тільки б подумати!) "Gray horse."

Адреса секстету:
Namysto
8001 Lakenheath Way
Potomac, Md. 20854

Андрій Тисонський

ЗАЯВА ПРЕЗ. ФОРДА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лінгве"? Розенбавм не дав на це точної відповіді, натомість твердив, що треба дивитися „на рекорд попередньої діяльности президента Форда, а не звертати увагу на кілька слів, виголошених під час дебати". Ричард Розенбавм твердив, що заява Президента під час дебати була „мильно інтерпретована". Він не дав відповіді ред. Ігореві Длябозі на питання: „Як плянує президент Форд допомогти поневоленим народом у самому Совєтському Союзі та чи думає підписати резолюцію в обороні Валентина Мороза, яку схвалив цілий Сенат і яку передано до Білого Дому?" Предсідник Республіканського Комітету стейту Ню Йорк Розенбавм відповів на це питання: „Не знаю". Він теж не дав вичерпних відповідей на питання інших кореспондентів: яка дальша доля детанту, чому Президент не звільнить державного секретаря Генрі Кіссінджера, чи дальше частиною закордонної політики ЗСА є т.зв. „доктрина Сонненфельдта"? Розенбавм однак заявив, що Президент незабаром дасть додаткове вияснення щодо його заяви під час дебати. Між іншим, про перебіг цієї пресової конференції інформували місцеві телевізійні русла 2, 4 і 5.

У п'ятницю, 8-го жовтня, Альойсіюс Мажевскі, президент Конгресу Американської Польонії, заявив, що президент Форд особисто телефоном перепросив американців польського походження за те, що в дебаті з Картером сказав, що країни Східньої Европи, між ними Польща, не находиться під пануванням Совєтського Союзу, як рівнож мав сказати, що жалує, що трапився цей випадок під час дебати. Однак — заявив Мажевскі — президент Форд вважає, що його заяві під час дебати надано „надмірної уваги", натомість не приділено належної уваги його попередній діяльності в обороні Польщі та інших країн Східньої Европи. Білий Дім не заперечив заяви Мажевського.

Того самого дня президент Форд, промовляючи в Глендейл, Каліфорнія, сказав, що наступило „непорозуміння" щодо його заяви під час дебати, але не признав, що зробив помилку.

Протягом кількох останніх днів ряд дорадників президента Форда старалися в різний спосіб переконати американських громадян, які походять з країн Східньої Европи, що Президент таки знає, що Совєтський Союз панує над тією частиною світу, а інші заявили, що признають, що президент Форд таки „помилився". Під час XII-го Конґресу Українців в Америці промовляв віцепрезидент Нелсон Рокефеллер, який заявив, що Президент правдоподібно хотів сказати цілком протилежне, але в „напруженій атмосфері дебати" сказав, що СССР не панує над Східньою Европою. На XII-му Конґресі в обороні Президента виступив також д-р Мирон Куропась, спеціяльний дорадник Білого Дому для етнічних нправ, який сказав, що заява Президента була „ляпсус лінгве". Однак, демократичні члени Конґресу, які промовляли на Конґресі, таврували Президента за цю заяву.

Газета „Ню Йорк Таймс" з неділі, 10-го жовтня, покликаючись на звідомлення пресового аґентства „Ю-Пі-Ай" писала, що проф. Лев Добрянський, президент „найбільшої Українсько-Американської організації", тобто УККА, сказав минулої п'ятниці, що голосуватиме на Джіммі Картера, хоча раніше підтримував президента Форда. Зміна наступила після „абсурдної та скандальної" заяви Президента — цитував проф. Добрянського „Ню Йорк Таймс".

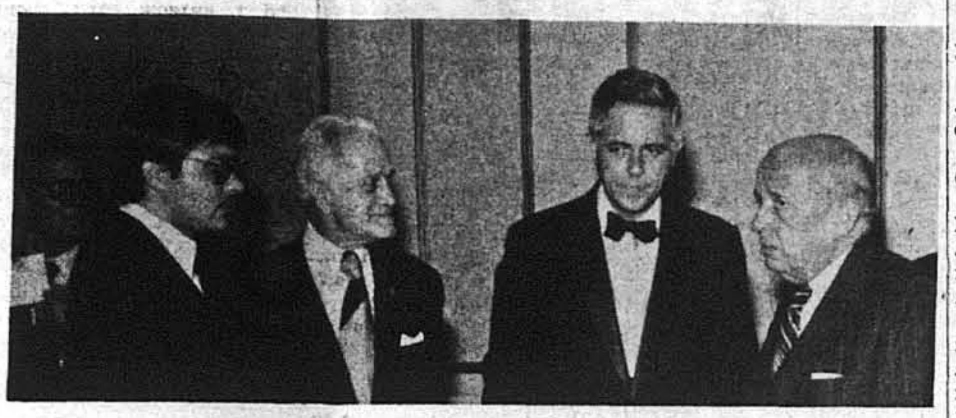
Престижевий щоденник „Вашінґтон Пост", в числі з п'ятниці, 8-го жовтня, подаючи реакцію провідників поодиноких етнічних груп ЗСА до твердження президента Форда у відношенні до питання совєтської домінації Східньої Европи, зацитував Йосипа Лисогора, головного предсідника УН-Союзу, який назвав ці твердження „величезною історичною помилкою. Він сказав, — пише „Вашінґтон Пост", — що він сподівається „відносно великого звороту в цих виборах" і що Президент „втратив всю надію їх виграти". Щоденник „Нюарк Стар - Леджер" в числі з суботи, 9-го жовтня, відкликався на проф. д-ра Лева Добрянського, президента Українського Конґресового Комітету Америки — „найбільшої української організації в Америці, яка якраз тепер відбуває свій конгрес в Ню Йорку", повідомляючи, що він обурений заявою президента Форда і хоча він республіканець, то буде голосувати на демократичного кандидата Джіммі Картера.

Протягом останніх кількох днів демократичний кандидат Картер, не зважаючи на різні заперечення чи спростування самого Президента чи його дорадників, використовує заяву Форда з дебати, щоб скріпити своє становище між виборцями, які походять із Східньої Европи. Промовляючи в Клівленді, Огайо, в п'ятницю, 8-го жовтня, Картер критикував президента Форда і сказав до зібраних на летовищі людей: „Всі ви, які маєте рідних в країнах Східньої Европи та зв'язки з Мадярщиною, Чехо-Словаччиною, Польщею, Німеччиною, Литвою, Латвією, Юґославією та Україною, добре знаєте, якою чудовою є свобода тут в ЗСА". У неділю, 10-го жовтня, Дж. Картер виголосив промову на польському бенкеті в Чікаґо, заявляючи, що якщо стане президентом ЗСА, то дасть до зрозуміння лідерам Совєтського Союзу, що політика детанту залежатиме від „визнання леґітимних прагнень польського народу та інших народів Східньої Европи". Він заявив, що ЗСА не бажають, щоб повернулися часи „холодної війни", але Америка вимагатиме від СССР додержання тих постанов Гельсінкської Декляраціі, які стосуються пошанування людських прав.

Коментатори вказують, що президент Форд вже також довший час твердить, що вимагатиме від Москви додержання постанов Гельсінкської Декляраціі.

КОНҐРЕСОВИЙ БЕНКЕТ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Одна з багатьох зустрічей і розмов під час XII Конґресу Українців в Америці. На фото (зліва): представник молодого покоління, головний радний УНСоюзу Євген Іванців, президент Української Народньої Республіки в екзилі п. Микола Лівицький, сенатор Джеймс Баклі та президент УККА проф. Лев Добрянський.

вився з найбільшим подивом і пошаною про українців, які так сильно, як ніхто інший, змагаються за збереження своєї відрубної культурної спадщини і несуть найтяжчі страждання, — вимовний приклад того геройського спротиву є Валентин Мороз, — читав привіт від Картера товстмайстер.

Телеграма мейора Дейлі в найкращих словах згадує від відини Блаженнішого Патріярха Йосифа в Чікаґо та участь самого мейора в відзначуванні Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку біля Статуї Свободи, про що широко писала англомовна і українська преса в липні ц.р.

Слово представника СКВУ Миколи Плав'юка і сло-

Привітання для XII Конґресу й українців в Америці передає від СКВУ його заступник голови п. Микола Плав'юк.

во представника Комітету Українців Канади д-ра Сергія Радчука слідували. Обидва канадці підкреслювали спільність інтересів українців в обох країнах Північної Америки, потребу збільшеної активности в країнах свого поселення й діяспорі і запрошували на недалекий Конґрес КУК.

По привітах канадців, представлений д-ром Левом Добрянським, що пообіцяв присутнім, що вони зараз почують „правду, яка вона є", під загальні вияви ентузіязму й радости, на залю прибув випробуваний приятель українців, частий гість наших імпрез в минулому, ще в час його губернаторування в стейті Ню Йорк, віцепрезидент Америки Нелсон Рокефеллер. Його виступ раз-у-раз публіка вітала оваційно.

Мистецька частина складалася з двох виступів, — спочатку оперової співачки Марти Мусійчук-Кокольської, а пізніше оперового співака Андрія Добрянського. Солістка міської опери Ню Йорку Марта Кокольська проспівала романс „Жита" О. Олеся — Р. Гнатишина, арію з опери д-ра І. Соневицького „Зоря" і Кенцону Дремлюги при фортепіяновому супроводі І. Соневицького, а соліст Метрополітальної опери бас-баритон А. Добрянський під акомпаньямент піяніста Романа Стецури відспівав „Степ" Степового, Каватину Султана з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського і народну пісню „Купер'ян" в обробці Лисенка.

Під час мистецької програми відбулося надавання почесних Шевченківських Грамот Волі заслуженим діячам-українцям. Цей звичай встановлено 13 років тому, щоб в той спосіб українська громада могла виявити свою апробату діяльности окремих одиниць з не-українців і українців, які в особливий спосіб заслужили собі на це найвище відзначення Американської України.

Серед нагороджених першим був Блаженніший Патріярх Йосиф І, грамоту для якого дістав з рук д-ра Володимира Душника о. митрат Володимир Білинський і прочитав надхненне Слово від неприявного Патріярха, яке всі присутні прослухали стоячи, оваційно вітаючи майже кожне слово Ісповідника віри.

Другим нагородженим був недавно усопший Митрополит Амвросій Сенишин. Для його пам'яти Шевченківську Грамоту Волі перебрав о. шамбелян Мирослав Харина, прийнявши її від інж. Федорака.

Роздача нагород тривала далі; кожній з них передувала коротка характеристика нагородженого, в якій підносилася заслуга нагородою відзначених.

Грамоти дістали: з рук Іванни Рожанківської, голови СУА, — заслужена діячка жіночого руху Лідія Бурачинська; з рук Й. Лисогора — адв. Михайло Пізнак під загальну овацію залі за його кольоритну коротку промову; від д-ра Льва Добрянського — адв. Степан Ярема; від дир. І. Базарка — проф. д-р Богдан Гнатюк; від мґра Івана Винника — д-р Іван Скальчук; від д-ра Антона Жуковського — професор Петро Стерчо. А вже особлива увага була уділена двом заочним нагородженим: політичним в'язням — Ніні Строкатій-Караванській і Валентинові Морозові, які є символами невгнутости нашого народу, його невгасимого бажання до волі і незалежности та готовости для того нести найбільші жертви й довершати найвищого геройства.

Грамоту для Митрополита Мстислава буде дано йому незабаром при відповідній нагоді, коли Владика зможе її дістати особисто.

Молитвою, яку провів о. Вол. Базилевський, закінчено цей бенкет, але делеґати і гості ще довго не розходилися, маючи тепер нагоду потиснути руку не одному гостеві й нагородженому, радіючи з признання, які їм висловила громада за жертвенну працю для її добра. А також не вщухали й розмови про наступний, найважливіший день Конґресу — неділю 10-го жовтня, коли схвалюватиметься статут, резолюції Конґресу і відбуватиметься вибір нових керівних органів УККА.

ПРОМОВА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА РОКЕФЕЛЛЕРА

Я приходжу до вас як приятель, як довголітній приятель. Я просив, щоб прийти до вас, бо непорозуміння є нещасливим, особливо в демократичній системі, і тому я хочу сказати кілька слів до вас про ситуацію, якій преса присвятила дуже багато уваги, про яку багато говориться, все, що я можу сказати це те, що це була помилка. Крапка.

Коли ви говорите до 90-ох мільйонів американців на телебаченні у президентській кампанії... існує велике напруження. І коли ви маєте щось на думці, часом ви скажете щось діяметрально протилежне до того, що ви хотіли сказати. На мою думку, це власне трапилось з Президентом.

Він є за волю всіх націй, за волю всіх народів, включно з українським. Він є вашим приятелем. Я це знаю. Я працюю з ним два роки... Він є людиною, яка вірить у вартості, на яких ця країна основана, так глибоко як і ви, як ваші батьки і прабатьки, як мої батьки, і прабатьки усіх, що прибули до цієї країни — це воля і нагода. Вони прибули, щоб не бути під ярмом, щоб втішатися свободою релігії і мати можливість вільно вести своє родинне життя. І ми хочемо, щоб люди в цілому світі мали таку ж нагоду. І ми не смісмо послаблювати нашого запалу і нашої відданости (цим ідеалам). Тому ви власне відбуваєте свої наради сьогодні.

Часами трапляються дивні випадки... Ця проблема одержала величезний розголос на перших сторінках преси. І це добре. Я уважаю, що це важливе, щоб ми дискутували про основні вартості, основні погляди, про нашу спадщину, про свободу... Я знаю, бо я говорю так, як воно справді є... Часами люди роблять помилки і не хочуть до них признатися...

Ця країна була, є і буде віддана ідеалові волі для українського і всіх інших народів.

Я теж був в клопотах за деякі речі, і я сказав . . . Але як можна зберегти демократію, коли ми людям не скажемо правди. І я вірю, що одинокий спосіб в демократії — це коли нарід розуміє... коли нарід знає правду. Ми мусимо держати у фокусі основні принципи — свободу, людську свободу, національну свободу — і це обстоює наш уряд, я знаю, що це обстоює наш президент, це я обстоюю, це обстоює наш Конґрес і це обстоює наш нарід. І тому я хотів сьогодні прийти, бути з вами і сказати вам це особисто. Дякую. Хай вас Бог благословить.

ПРИВІТАННЯ ВІД ДЖІММІ КАРТЕРА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ра, що президент Форд не розуміє тих цілей. Більш із жалю, ніж зі злости, я кажу, що неймовірним і ганебним є те, що після 25-ох років у Конґресі та двох років на пості президента п. Форд міг виступити перед американським народом і заявити на ввесь світ, що „немає совєтського панування над Східньою Европою".

В 1975 році Генрі Кіссінджер і президент Форд їздили до Гельсінок, щоб підписати всеохоплюючу угоду в справі безпеки і співробітництва в Европі — „Гельсінкський договір". Він мав спричинитись до збільшення особистої свободи для людей Східньої Европи та Совєтського Союзу. Натомість обставини погіршилися, а п. Форд і п. Кіссінджер дивляться в другий бік.

Листа совєтських порушень основних людських прав є довга. Вони продовжують приглушувати Радіо Вільна Европа і Радіо Свобода, щоб приховати правду від людей, які, за словами Солженіцина, живуть в „приглушеній зоні". Сотні тисяч совєтських військ і тактичного летунства в цих країнах пригадують українцям і східньо-европейцям про їхню „свободу" кожний день їхнього життя. І нікому в цій залі не треба пригадувати про знищення совєтами Католицької і Православної Церков. Пам'ять про релігійний ґеноцид ще надто свіжа, а біль надто великий, щоб забути. А все таки релігія мільйонів жидів і католиків і баптистів в Совєтському Союзі і в Східній Европі дальше загрожена.

Чи маємо ми відвернути свої голови в мовчанці, коли великий український патріот, Валентин Мороз, ув'язнений за злочин обстоювання свободи для всіх українців виявляти і жити своєю багатою культурною спадщиною? Президент Кеннеді і Папа Іван не обернулися спиною до кардинала Йосифа Сліпого, і я обіцяю вам, що й я не обернуся спиною до Валентина Мороза і до мрії, яку він символізує. Гельсінкський договір став однобічною перемогою Совєтського Союзу. Коли я стану президентом, я перевірю цей слабий і неприємливий документ. Я не боюся завзятого торгування із Совєтським Союзом. Я зроблю детант двобічною дорогою.

Я бажаю вам добра і прошу про вашу піддержку. Працюючи спільно, ми можемо привернути мрії про свободу і волю для всіх людей.

З привітом
Джіммі Картер

СПОРТ

УСК НИ — СК Пассейк 0:0

Вже треті з черги футбольні змагання УСК-у за мистецтво Німецько-Американської Футбольної Ліги відбулися 26-го вересня ц. р. на площі Вейн Оваль, Н. Дж. Противником тим разом була СК Пассейк, добре заавансована і технічно сильна команда.

УСК виступив до цих змагань у звичайному складі, як і у попередніх, але добре підготований. Наша команда від початку заграла досить добре, але зчасом перейшла до більше дефензивної гри, бо таку ж систему започаткував противник, та використовувала моменти на прорив на ворота противника.

Хоча погода й не дуже дописувала, то гра проходила досить цікаво, з обох сторін були гарні моменти заграння з добрими викінченнями акцій, чого одначе не вдавалося вирішити здобутими воротами й обидва противники задоволились нерішеним вислідом та подїлом точок.

УСК, приготований на певну виграну, одначе й тим разом до команди СК Пассейку того щастя не мав, як й попередніми разами. Ці два давніші противники завжди мали до себе того роду певного „пеха".

До цієї пори після трьох змагань УСК здобув 4 точки. УСК НИ резерва — СК Пассейк рез. 0:1.

До УСК-у резерви впали єдині ворота з карного копу.

І. Дз.

Сесія у століття народження акад. С. Єфремова на конференції американської асоціяції

Ст. Луіс, Міссурі (Д.Ш.). — Століття народження академіка Сергія Єфремова (нар. 6 жовтня, 1876 р.) буде відмічене спеціяльною сесією, яка відбудеться в рамках річної конференції Американської Асоціяції Слов'янських Студій (American Association for the Advancement of Slavic Studies), що проходить тепер в Ст. Луіс, Міссурі, від 6-го до 10-го жовтня, цього року. Сесія, присвячена Єфремову, мала відбутися в четвер, 7-го жовтня, в годинах 8:00-10:30 вранці з такими доповідями: д-р Марія Овчаренко, професор Східньо-Іллінойського Університету — „С. Єфремов, як літературознавець"; „С. Єфремов в літературному довкіллі 1920-х років" — д-р Лариса Онишкевич, професор Ратґерського Університету; „С. Єфремов, як вчений і політик" — д-р Микола Степаненко, професор Центрально-Мічиґенського Університету; „С. Єфремов — останній представник українського нарадництва" — д-р Дмитро Штогрин, професор Іллінойського Університету. Коментатори доповідей: д-р Любомир Винар, професор Кент Університету, і д-р Богдан Чопик, професор Юта Університету. Модератор сесії — її організатор д-р Штогрин.

Жінку Мао Тсе-тунґа арештували за участь у змові

Пекін. — Три закордонні амбасади в Пекіні одержали непідтверджені інформації, що уряд Китайської Народньої Республіки наказав ув'язнити жінку померлого недавно китайського верховоди Мао Тсе-тунґа і трьох інших провідних комуністів - радикалів за змову перевороту. Згідно з інформацією однієї з амбасад, арештована чвірка — Мао Чіянґ Чінґ, Ванґ Гунґ-вен, один із заступників голови керівника Компартії, Чанґ Чун-чіяо, перший секретар Компартії в Шанґаї і Юо Вен-юан, другий секретар Компартії шанґайської округи, підготовляли державний переворот при допомозі війська. Речник міністерства закордонних справ КНР відмовився коментувати цю справу, але поголосок не заперечив. У Вашінґтоні речники Державного департаменту і Центральної Розвідчої Аґенції заявили в понеділок, 11-го жовтня ц. р., що вони поінформовані про випадок, але не мають власних інформацій про ув'язнення.

ТАРЗАН, Ч. 7515. Тарзан погоджується на двобій

Чи ти готовий випробувати силу мамбусів, Тарзане!

Так, ватажку Зу! Я викликаю на двобій вашого наймогутнішого воїна!

Це не жадна гра! Ти будеш узброєний тільки ножем... Переможений загине!!!

Я не лякаюсь!

Ані я!... Представляю мого єдиного сина, Нґуру, щоб захищав воєнні традиції нашого племени!